

DON BOSKO

SALEZIJANSKI VESTNIK 5

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska september-oktober 2005

ŠLI SMO SE MU POKLONIT

4 AKTUALNO

Salezijanska novomašnika

Klemen Balažič
Jure Babnik

10 POMLADIMO OBRAZ CERKVE

Živeti nebesa na zemlji

dr. Pascual Chávez V.

12 DON BOSKO VZGOJITELJ

Delajte, kar hočete, samo ne grešite

prof. Tone Ciglar

16 KÖLN

Šli smo se mu poklonit

XX. svetovni dnevi mladih

18 DRUŽINE

Šola za življenje

pogovor z Zvonetom
Horvatom Žnidaršičem

22 MISIJONI

Družina po afriško

Jože Mlinarič

31 NAŠI VZORI

Žrtev za spreobrnjenje sveta

Umberto M. Pasquale

Služba duhovnikov, ki so v odrešenjskem redu, ki ga je izbral Kristus, prejeli zakrament duhovniškega posvečenja, kaže na to, da je evharistija, ki jo obhajajo, dar, ki radikalno presega pooblaščenost oziroma oblast skupnosti. Službeno duhovništvo je nenadomestljivo zato, da veljavno poveže posvetitev evharistije z daritvijo križa in z zadnjo večerjo. Skupnost, ki se zbere pri evharističnem slavlju, nujno potrebuje posvečenega duhovnika, ki ji predseduje, da more zares biti evharistični zbor (shod). Po drugi strani si skupnost sama ne more dati posvečenega nositelja službe. Le-ta je dar, ki ga občestvo prejme po škofovskem nasledstvu, segajočem do apostolov. Škof je tisti, ki z zakramentom duhovniškega posvečenja postavi novega duhovnika in mu podeli oblast posvečevati evharistijo. Zato »v nobeni skupnosti ni mogoče obhajati evharistične skrivnosti, razen po rokah posvečenega duhovnika, kakor je izrecno učil 4. lateranski koncil.«

Janez Pavel II., Okrožnica Cerkev iz evharistije,
CD 101, Družina, Ljubljana 2003

Foto: Blaž&Marko

SALEZIJANSKI VESTNIK
dvomesečnik

Glasilo za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 5 | skupna številka 537

Leto 2005 | letnik 78

ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

**mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik**

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o., Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je
l. 1877 ustanovil sv. Janez
Bosko, v slovenskem jeziku
je začel izhajati l. 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 135 državah.

Darove za vzdrževanje Salezijanskega
vestnika in za druge namene lahko
nakažete na račun, vpišete namen plačila
ter nas obvestite o namenu nakazila.

Salezijanci | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana

TRR **24200-9004141717** sklic **00 06**

NASLOV UREDNIŠTVA

**Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana**

telefon: **01/42.73.028**

e-pošta: **vestnik@salve.si**

splet: **www.donbosko.si**

NOV VETER V JADRIH CERKVE

mag. MARJAN LAMOVŠEK, urednik

Spoštovani bralci, dragi don Boskovi prijatelji! Čas počitnic, dopustov in sprostitve se je prevesil k svojemu koncu in življenje se zopet vrača v svoje običajne kolesnice. Šolska poslopja so zopet oživila iz svoje poletne osame, doživetja raznih poletnih srečanj, duhovnih spodbud, taborov in oratorijev so iz spominov privrela na plano. Mladi, ki so se tovrstnih srečanj udeleževali prek salezijanske mladinske pastore, imajo svojim vrstnikom kaj povedati, saj se jim je verjetno marsikateri lep dogodek globoko vpisal v dušo, zaradi česar njihovo življenje postaja drugačno, boljše. Saj to je pravzaprav namen vseh prizadevanj, priprave tolikih programov in dejavnosti, ki jim v poletnih mesecih kar ni videti konca: postati boljši človek in kristjan. Nekaj o teh programih si lahko preberete v tej številki Salezijanskega vestnika, nekaj bo zapisanega pozneje, saj vsega preprosto ni mogoče zaobjeti v enem kosu.

Uskovniški tedni so letos potekali v znamenju svoje 20-letnice, oratoriji v znamenju neustavljivega razraščanja od župnije do župnije, Eurizon – srečanje mladih iz Evrope – pa v znamenju vedno tesnejšega povezovanja mladine s stare celine. Tudi duhovne vaje za otroke in srednješolce pri salezijancih v Želimljem in pri sestrah HMP na Bledu v svojem utečenem poteku vedno ponudijo kaj pestrega, privlačnega in novega, tako da je udeležencev vsako krat veliko.

Kölna v našem naštevanju seveda ni mogoče obiti. Dvajseti svetovni dnevi mladih se v zgodovino krščanstva zapisujejo kot dogodek svetovnega formata, ki je prebudil mlade k novi odgovornosti za podobo Cerkve današnjega in jutrišnjega dne. Kot domine so se pri mnogih podirali in postavljali pod vprašaj predodki o staromodnosti vere, o njeni neprivačnosti ... Papež Benedikt XVI. je s svojo jasno besedo spustil novega vetra v jadra starodavne barke – Cerkve. Mladi z vseh koncev zemeljske oble so prišli skupaj, da bi se poklonili Gospodu in da bi se po drugi poti – prenovljeni – vrnil na svoje domove.

Vse to naj bo ob prebiranju teh strani vsem v spodbudo, da na življenje pogledamo s svetle strani ter v jadra svojega življenja spustimo svež veter, da se bomo dan za dnevem v hvaležnosti priklanjali Gospodu za vse dobrote, ki nam jih daje.

Na praznik apostolov Petra in Pavla sta bila v ljubljanski stolni cerkvi skupaj z drugimi diakoni iz ljubljanske nadškofije v duhovnika posvečena salezijanca Jure Babnik iz župnije Litija in Klemen Balazič iz župnije Šenčur. Naprosili smo ju, da se na kratko predstavi bralcem Salezijanskega vestnika.

Foto: G. V.

Jure Babnik

BOG, KI PRESENEČA

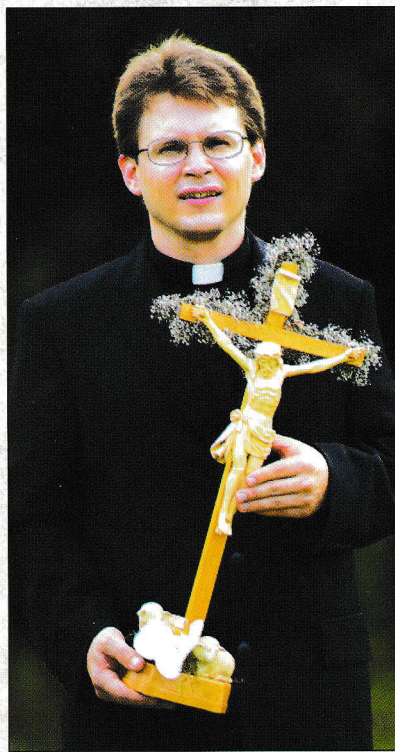

Foto: J. Žnidaršič

Takega strahu, kot sem ga čutil tisti trenutek, v življenju še nisem doživljal. Ne da je bilo tako grozno in zastrašujoče. Bilo je drugače. To je bil strah pred odgovornostjo in službo, ki sem jo sprejemal. Ob zavesti svoje grešnosti in nesposobnosti, ob pričakovanju ljudi, h katerim bom poslan in ob Božji svetosti skorajda ni moglo biti drugače.

Veliki zvon je zadonel in naznanil, da je samo še nekaj minut, ko bomo stopili v stolnico k sveti maši, med katero bo škof položil roke na nas in bomo po Božji milosti postali duhovniki. Moje molitve so se okrepile, v sebi sem prebujal zaupanje v Božjo pomoč in varstvo. Rahla napetost je trajala vse do trenut-

ka, ko so bile name položene škofove roke in sem postal duhovnik. Potem pa mir, spokojnost, sreča in predanost... »Zdaj sem duhovnik za vekomaj. V meni je Božji duh, ki bo na mojo besedo prihajal med ljudi, odpuščal grehe, podpiral bolne.« Kakšna milost in obdarovanost! Takšno je bilo moje doživetje duhovniškega posvečenja. Resnično je šlo zares. Dva meseca po tem sem prehodil prve korake duhovništva, dobil prve izkušnje. Niti v sanjah si nisem mislil, da bo tako. »Tako lepo«, mislim reči. Strah me je bilo, kako se bom znašel pred oltarjem – sam pred toliko ljudmi. Strah me je bilo, kako bom povedal pridigo – jaz, ki ne znam

govoriti. Strah me je bilo, kako bo v spovednici – grešnik pred grešnikom. Pa je bilo ... Vse je bilo in to brez večjih nerodnosti.

Res, Bog je vedel že prej. Vedel je, ker mi je on sam dal talente za duhovniški poklic. Zato je tudi v moje srce položil klic v duhovništvo. Zaznal sem ga proti koncu srednje šole, a tedaj ga nisem čutil kot klic v duhovništvo. Predvsem sem se čutil poklicanega za redovnika, in sicer za redovnika, ki dela za mlade – za salezijanca. Zato sem po končani srednji šoli tudi vstopil v salezijanski noviciat in naredil prve redovne zaobljube. Vedno me je zelo privlačilo delo, predvsem fizično in tehnično. To je bil razlog, da sem se bil vpisal na srednjo elektrotehnično šolo.

Tako sem tudi kot redovnik salezijanec razmišljal, ali ni moj poklic v tem, da služim Bogu in ljudem s posvečenim delom. Ta možnost obstaja, saj imajo praktično v vsaki redovni skupnosti redovne brate. Pri salezijancih se imenujejo sobratje pomočniki. Kot že rečeno, me je ta način redovništva zelo privlačil in štiri leta sem razmišljal, ali bi bil sobrat pomočnik ali salezijanec duhovnik. Ob pomoči duhovnih voditeljev in ob molitvi sem v sebi počasi razbral klic v duhovništvo. Danes vem, da se nisem zmotil, saj me je ta služba popolnoma prevzela in me osrečuje.

Foto: J. Znidaršič

Dvignil bom kelih zahvale ...

Foto: J. Znidaršič

Družina, iz katere prihaja novomašnik Jure

JAZ SEM DOBRI PASTIR

Za svoje novomašno geslo sem si izbral Jezusove besede *Jaz sem dobri pastir*. Z njimi je Jezus označil samega sebe in povedal, kakšna je njegova ljubezen do nas: »*Dobri pastir da življenje za svoje ovce.*« Kot duhovnik želim posnemati Jezu-

sa v njegovi ljubezni in tudi jaz zastaviti vse svoje življenje za ljudi, h katerim bom poslan. Zlasti bodo to mladi, saj salezijanci živimo svoje redovništvo kot vzgojitelji mladih. Tudi vam jih priporočam v molitev, da bi v svojem mladostnem iskanju hitro našli Jezusa in se ga za vse življenje oklenili. **I**

Klemen Balažič

VESEL SEM TEGA DARU

Težko pišem na dolgo in široko o pomenu duhovništva. Pred kratkim sem postal du-

hovnik, zato nosim v sebi idealno podobo o tem poklicu, ki se bo z leti zagotovo

spremenila. Lahko pa zapišem, da sem zelo vesel tega daru. Bogu sem hvaležen, da me je **>**

poklical in mi na pot poslal veliko dobrih ljudi, ki so mi pomagali priti do duhovniškega poklica. Svoje želje oziroma načrte ob duhovniškem poklicu najlažje izrazim ob svojem novomašnem geslu.

V IMENU OČETA

- Za novomašno geslo sem si izbral: *V imenu Očeta*. Verujem, da me je v duhovniški poklic poklical nebeški Oče. On je položil poklic v moje srce že v otroških letih in ga do sedaj ohranjal. Kot duhovnik bom od sedaj naprej prihajal v njegovem imenu. Božje ime je postalo pomembnejše od mojega.

- »V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.« To je ena najkrajših molitev, katero učimo že otroke. Kot salezijanec - duhovnik želim biti predvsem katehet. Otrokom in mladim želim oznanjati, da je vera nekaj lepega. Vera je živ odnos z Nekom, ki nas ima rad.

Po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu ...

Foto: J. Znidaršič

Novomašnik Klemen z očetom in materjo

Foto: J. Znidaršič

Foto: J. Znidaršič

- V svojih duhovniških letih se bom trudil, da bom v svoj vsakdanjik vpletal molitev. Mnogi kristjani so opustili molitev, kar je velika škoda. Zopet moramo odkriti veliko bogastvo molitve in ji v svojem življenju dati pravo mesto.

- To geslo me spominja tudi na don Boska, ki je bil oče in učitelj mladih. Med mladimi želim živeti in delati po zgledu velikega vzgojitelja Janeza Boska. Kakor don Bosko želim biti zamenje Božje navzočnosti za mlade.

- To geslo sem izbral, ker želim sporočiti sodobnim očetom, da jih mnogi otroci in

odraščaajo pogrešajo, če zanje nimajo časa. Očetje imajo veliko vzgojno vlogo v družinah. Ni dovolj, da poskrbijo le za materialno plat družine. Očetje so tisti, ki svojim otrokom prinašajo: upanje, oporo, veselje do življenja, vero, prave vrednote ...

Ob vseh teh načrtih in osebnih predstavah želim prositi vse bralce Salezijanskega vestnika, predvsem mlade, da molite za zvestobo vseh duhovnikov. Naj Bog še naprej pošilja slovenski salezijanski inšpektoriji fantov, ki bodo želeli slediti Jezusu in don Bosku. |

USKOVNICA 2005 »ZDAJ GRE ZARES!«

To je bilo geslo že kar 20. (jubilejnih) Uskovniških tednov. Spet se nas je v treh tednih na uskovniški planoti v družbi prelepih gozdov, gora, kravic ter druge gorenjske idile zbralo okrog tristo mladih. V vsej svoji posebnosti, ki jo naša Uskovnica že premore, smo imeli letos čast, da smo slavili njen 20. rojstni dan in si kot že mnogo mladih pred nami nabrali izkušnje ter znanja za uspešnega župnijskega sodelavca.

Že dvajset let se skoraj v enaki obliki izvaja program, ki tematsko obarva predavanja, delo po skupinah, učinkovite budnice, uskovniško pošto, intonacijo dneva, pomivanje posode, pripravo hrane, osebno delo v tišini (puščava), sv. maše, obhajanje zakramenta sprave, pohod, družabnost, kulturni večer ...

Tema letošnjih Uskovniških tednov je bila *Komunikacija vere v sodobnem času*.

Pri razmišljanju o njej so nas med tedom prek predavanj usmerjali različni predavatelji.

Na prvem predavanju oziroma delu po skupinah smo veliko govorili o izkušnji vere, zgledu ter pričevanju. Predavanja so potekala pod naslovom *Vera med osebno izkušnjo in mediji*, vodili pa so jih g. Branko Cestnik (župnik v Frankolovem) ter TV-novinarja ga. Vida Petrovič in g. Jože Možina.

Ker so se teme predavanj med seboj zelo dopolnjevale, smo naša razmišljanja in razprave nadaljevali že naslednji dan pod naslovom *Izrazna moč vere v umetnosti* (glasba, literatura, gledališče). Z nami so bili g. Jože Hudeček (pisatelj in literarni kritik), g. Gregor Čušin (igralec) ter ga. Nada Žgur (pevska pedagoginja). V skupinah smo potem naša razmišljanja okrepili še z ugotavljanjem vsebine, virov, namena sporočil, na-

činov sporočanja, iskanja sporočila ter posredovanjem evangelijskega sporočila.

Zadnje predavanje je imelo naslov *Temelji krščanske vere* in je uspelo dodati še tisto zadnjo piko na i, saj smo se pod vodstvom spirituala semenišča v Ljubljani, dr. Primoža Krečiča, in g. Marjana Lampreta (župnik v Šmartnem pri Litiji) posvetili razpravi o zgradbi vere, njenih temeljih ter ugotavljali, kako biti dober človek in kristjan.

Vsi predavatelji so se dobro odrezali in mnogim med nami odgovorili na marsikatero vprašanje, prav gotovo pa so nam dali tudi kakšno dobro misel in nauk za življenje.

Celoten teden je bil za vsakega udeleženca posebna izkušnja, kjer smo gotovo našli nekaj zase. Vsak dan smo se lahko zavedali, da smo res vsi učenci, ki se vsak dan skupaj učimo. Na to je nas in še mnoge pred nami opominjal napis na strehi koč.

Da, dvajset let je dolga doba. Veliko

molitev, zahval, truda, denarja, pa tudi drugih stvari je bilo potrebno vložiti. Hvala vsem, ki skrbite, da Uskovniški tedni uspejo vsako leto posebej.

Iskrene čestitke pa še posebej g. Jožetu Vidicu, ki si je skupaj s sodelavci zamislil program in ga že dvajset let s trudom izvaja. Zavedamo se, da je bilo potrebnih mnogo žuljev, da se tako velik projekt izpelje vsako leto z veliko ljubeznijo do nas mladih.

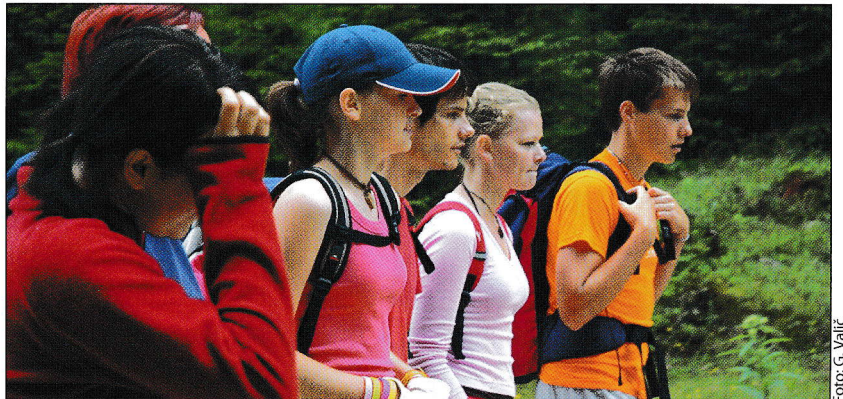
Hvala vsem drugim duhovnim voditeljem, animatorjem, udeležencem, kuharicam, ekonomom in vsem ostalim, ki se trudite, da lahko mladi vsako leto brez zadržkov rečemo: »Hvala Bogu. Za nami je še en uskovniški čudež.«

Uskovniški tedni 2005 so se zaključili, uskovniški duh pa še naprej živi v naših srcih, odločitvah, izkušnjah, vtisih in prijateljih. Z Božjim dotikom začenjamo nove poti, z geslom, ki še zdaj odmeva v glavi: »Zdaj gre zares!«

Lidija Mlinarič

Pesem sredi gora

Pot v hribe - z ne preveč težkimi nahrbtniki

LJUBLJANA-RAKOVNIK PREDAJA VODSTVA

Letošnji 24. avgust je bil za redovno družbo hčera Marije Pomočnice poseben dan. Ta dan je začela svojo službo vodstva slovensko-hrvaške inšpektorije nova predstojnica, s. Mojca Šimenc.

Na Rakovniku v Ljubljani se je zbrala večina sester, ki pripadajo skupnostim v Sloveniji in na Hvaškem. Najprej so v svetišču Marije Pomočnice pri slovesni sveti maši, ki jo je daroval predstojnik salezijancev v Sloveniji, g. Lojze Dobravec, prosile blagoslova za nadaljnji del poti, ki jo redovna ustanova z novo predstojnico začinja. Zato je pri homiliji mašnik spomnil, da je redovna skupnost Božja stvarnost, ki jo Oče izroča novi predstojnici, da bi jo sprejela in ji služila. Zavedanje Božje navzočnosti je poročstvo medsebojnega občestva. Po sveti maši, ki so jo sestre oblikovale z mladostnim petjem in nekaterimi simboličnimi dejanji (pripravo oltarja na začetku, sklenitvijo verige ob molitvi očenaš) je dosedanja

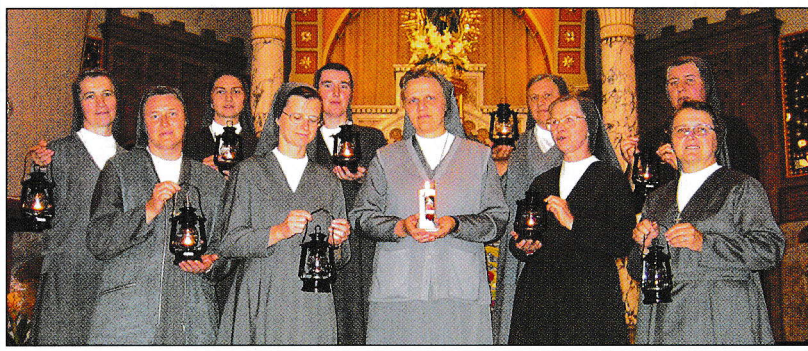

predstojnica, s. Mira Peče, izročila svoji naslednici prižgano svečo in ji s tem predala poslanstvo vodstva.

Družinsko veselje sester, skupine mladih, predstavnikov animatorjev, ki so bili v teh dneh zbrani na svojem letnem duhovno-načrtovalnem srečanju na Bledu, ter bližnjih sorodnikov s. Mojce se je nato nadaljevalo na dvorišču inšpektorialne hiše sester na Rakovniku.

Zveste don Boskovemu zagotovilo "Marija je vse naredila" sestre z zaupanjem zremo v prihodnost, saj vemo, da nas nebeška Mati Pomočnica nikoli ne bo pustila brez navdiha za naše poslanstvo med mladimi.

s. I.N.

Slovenci na Eurizonu v Pragi

PRAGA EURIZON 2005

Letošnje evropsko srečanje salezijanske mladine (EURIZON), drugo zapovrstjo, je bilo v češki prestolnici Pragi. Potekalo je od 24. do 30. julija. Program je bil sproščen in pester. Ob jutrih smo meditirali ter v skupinah razpravljali o raznih temah, ki so se nanašale na geslo Eurizona 2005 »Ne boj se biti mlad!« Popoldneve smo si krajšali v delavnicah, z izleti po Pragi in njeni okolici ter s športom. Udeležencev Eurizona 2005 je bilo približno 150. Prišli so iz Belgije, Malte, Bosne in Hercegovine, Hrvaške, Slovenije, Avstrije, Slovaške, Češke in Poljske. Na Eurizon je ostalo mnogo lepih spominov in vsi udeleženci že nestrpno pričakujemo naslednjega, ki bo prihodnje leto v Bratislavi na Slovaškem.

Beno

BLLED POČITNICE V MARIJINEM DOMU

V prvih treh tednih počitnic so se prostori okoli Marijinega doma na Bledu, ki ga vodimo sestre salezijanke - hčere Marije Pomočnice, napolnili do zadnjega kotička. Najprej so bili na vrsti otroci in mladi iz vseh vetrov Slovenije, nato pa še domačini. Kar 160 otrok in mladih ter 20 animatorjev je prestopilo prag Marijinega doma. Dneve so zaznamovali veselje, molitev, pogovori, ustvarjanje in druženje; igra, sprehodi, kopanje ... Vse nam je bilo priložnost za srečanje z Bogom in prijateljski pogovor z njim. Prek svetopisemske zgodbe o Tobitu smo skupaj odkrivali, da je Bog dober. Tako se je skozi vse tedne razlegal opogumljajoč vzklik: "Ne se bat'!" Ne se bat' sebe in svojih šibkosti, ne se bat' bližnjih in njihove drugačnosti, ne se bat' Jezusa in njegove ljubezni. V prvih dveh skupinah smo peš poromali na Brezje. Eno noč smo si utrgali

Veselo v Marijinem domu na Bledu

delček spanja ter ta čas posvetili molitvi pred Najsvetejšim. Tako nam je Jezus za popotnico domov še enkrat rekel: "Bodite veseli kristjani in ... ne se bat'!" *Karmen Jenič in s. Marija Imperl*

BLED IZPOVED ZAUBLJUB

5. avgusta, na spominski dan ustanovitve redovne družbe hčera Marije Pomočnice (don Boskovihi salezijank), je na Bledu izpovedala prve redovne zaobljube s. Krisztina Pinter. S. Krisztina je po rodu Madžarka iz Vojvodine, HMP pa je spoznala prek salezijanskih duhovnikov, ki delujejo v Mužljji. Ob udeležbi na duhovnih vajah v Marijinem domu na Bledu je v svojem srcu začutila klic, da se popolnoma preda Jezusu v duhu velikega svetnika mladih, sv. Janeza Boska. Člani in prijatelji salezijanske družine z veseljem sprejemamo novo sestro v svojo sredo. *s./V*

s. Krisztina Pinter HMP

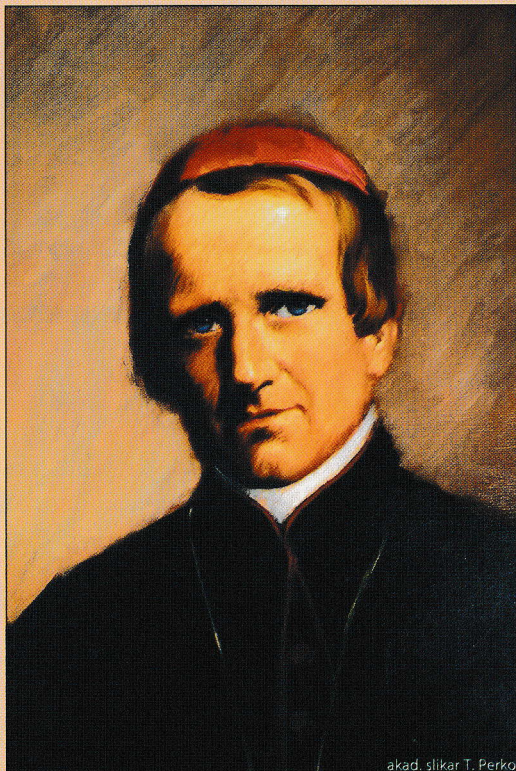
CELJE V ZAUPANJU V SLOMŠKA, DON BOSKA IN MARIJO

V Don Boskovem centru Celje je bila 15. maja ustanovljena nova župnija blaženega A. M. Slomška. V kapeli, ki služi zbiranju novega župnijskega občestva, sta v glavnem oltarju lepi oljni sliki sv. Janeza Boska in zavetnika župnije blaženega Slomška, delo akademskega slikarja Tomaža Perka. Nova župnija bo 25. septembra slavila svojega farnega zavetnika, takrat pa bo tudi umestitev novega župnika g. Cirila Slapšaka.

V Don Boskov center se je že v marcu preselil Program projektnega učenja za mlade – PUM, ki ga vodi duhovnik g. Rudi Tisel.

Namen tega programa je pomagati mladim nadaljevati prekinjeno šolanje ali najti primerno delo. Letos so v okviru programa izvedli tudi počitniški tabor v Črni gori. Začenjamo pa tudi delo v oratoriju oziroma salezijanskem mladinskem centru.

Gotovo je vsaka novogradnja in vzpostavljanje dejavnosti povezano z velikimi stroški in tudi brez posojil ne gre. Čeprav je pri gradnji Don Boskovega centra v Celju sodelovalo veliko dobrih ljudi, nam pomagalo in nas podpiralo, je tudi še naprej glavna skrb g. Slavka Pajka, ki je bil ves čas priprav in gradnje močno vpet v nastajanje tega salezijanskega središča, kako zbrati in poplačati velike dolgove in poskrbeti za plačevanje tekočih stroškov.

akad. slikar T. Perko

V septembru se nam bo pridružil še g. Stane Okorn, ki bo s svojimi dolgoletnimi izkušnjami dela z mladimi v šoli kot zavzet pastoralni delavec in spovednik ter goreč molivec pomagal graditi duhovno podobo nove župnije in celotnega salezijanskega vzgojnega dela v Celju.

Vsakodnevna skrb salezijanske redovne skupnosti v Celju pa je molitev za mlade, za vse sodelavce in dobrotnike, da bi jim izprosili Božjega blagoslova na priprošnjo sv. Janeza Boska, bl. A. M. Slomška in Marije, pomočnice kristjanov.

Hvala vsem, ki darujete za izgradnjo Don Boskovega centra v Celju. Vseh dobrotnikov se s hvaležnostjo spominjamo v molitvi. *S.P.*

SVOJ DAR lahko nakažete na Don Boskov center Celje, Don Boskov trg 1, 3000 Celje, ki ima odprt transakcijski račun pri Banki Celje d.d. pod številko **06000-0929837158**, ali pa ga oddaste v kateri salezijanski ustanovi. V pomoč pa nam bi bilo tudi kakšno ugodno posojilo.

ŽIVETI NEBESA NA ZEMLJI

Meništvo je pomembno obdobje v rasti Cerkve, ki jo je ustanovil Kristus: življenje menihov je »posvečeno lastnemu posvečevanju in je v službi bratov«.

V prvih stoletjih je Cerkev utrpela pogosta in krvava periganjanja. Krščanstvo je v mnogih vidikih predstavljalo nasprotje verovanju in navadam časa, zato so ga mnogi imeli za grožnjo. Mučeništvo je bilo dokaz, da sta bili ljubezen do Kristusa in zvestoba njegovemu nauku najvišji vrednoti za kristjane, ki so korenito živeli svojo vero. Spreobračanje vladarjev in funkcionarjev je spustilo kristjane v civilne strukture in je olajšalo življenje Cerkve, odvzelo pa je napetost in korenitost v življenju vere. Beg od sveta se je zdel kot nekakšna alternativa, druga možnost za pot popolnosti. Pod določenimi vidiki lahko trdimo, da se je ideal meniškega življenja porodil iz reakcije na neizogibna popuščanja, na katera je Cerkev v obdobju Konstantina pristala. Kakor koli že, v evangeliju samem najdemo prigodo o mladeniču, ki je iskal popolnosti in ga je Jezus povabil, naj zapusti vse in naj mu sledi, a je bil bogat in je ponudbo odklonil.

Drugi vatikanski koncil je ugotovil, da so vse od prvih časov Cerkve bili ljudje, ki so hoteli vse zapustiti in slediti Kristusu v večji svobodi in ga bolj

od blizu posnemati. Mnogi med njimi so ustanovili redovne družine, ka jih je Cerkev potrdila in sprejela.

Osebe, ki živijo in sledijo »Jezusovim svetom«, imenujemo redovniki oz. redovnice. Odpovedo se lastni družini, osebnemu posedovanju ekonomskih dobrin, izpolnjevanju lastne volje. Zaradi Božjega kraljestva živijo v pokorščini, ubožstvu in čistosti.

V začetku so redovniki in posvečene device živeli sredi krščanskih skupnosti in se posvečali molitvi, služenju revnim, bolnim, ostarelim in sirotam. V letih med 250 in 350, torej še predno je Konstantin kristjanom podelil svobodo, so se nekateri zatekli v puščavo. Med prvimi je bil sv. Anton Opat, Egipčan, ki velja za očeta menišтва. S svetom je pretrgal vse vezi, si izbral samoto in odšel v notranjost puščave, kjer je strogo pokoro živel v delu in molitvi. Njegov zgled je pritegnil mnoge. Meniško življenje je tako krščanskemu ljudstvu nudilo ideal svetosti, ki se je na nek način zoperstavljalo lahkotnemu krščanstvu, ki se je že začelo pojavljati. Ti menihi so živeli v delni osami v svojih celicah, kjer so delali in meditirali, poleg tega pa se vsak dan udeleževali skupnih molitev, enkrat na teden pa so se zbirali k liturgičnemu opravilu.

Sčasoma so menihi iz samotarskega življenja prešli k življenju v skupnosti. Pojavljati so se začeli samostani, v katerih so živele večje skupine ljudi. Sv. Pahomij je spisal »pravilo«, ki je v duhu evangelija opredeljevalo vse podrobnosti skupnega življenja. Njegovemu zgledu so

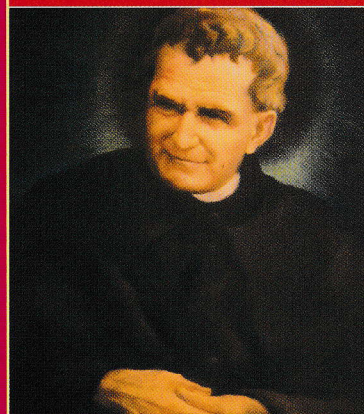

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

sledili povsod. Ubožstvu in čistosti se je pridružila prstovoljna pokorščina ne samo škofu, ampak tudi predstojniku samostana oz. konventa. V vzhodni Cerkvi velja sv. Bazilij za monastičnega zakonodajalca. Napisal je *Moralna pravila*, kjer je z vso preprostostjo predstavil, kakšno naj bo krščansko življenje. Na Zahodu pa se je uveljavilo *Pravilo sv. Benedikta*. V letu 539 se je s svojimi učenci ustalil na Montecassinu. Tam je zgradil znano opatijo, ki se je ohranila do današnjih dni. Njegovo Pravilo se odlikuje po sozvočju med duhovno dejavnostjo in ročnim ter umskim delom, v njem pa so tudi jasna navodila, ki zagotavljajo urejeno delovanje skupnosti. Opatije so postale središča duhovnosti in kulture. V njih molijo in delajo, (*ora et labora*) prevajajo, študirajo in prepisujejo dela grških in latinskih mislecev, mnogi menihi pa dosejajo najvišje vrhove na raznih področjih: v filozofiji, medicini, geometriji, matematiki. V opatijah razvijajo zdravila, izumljajo koristne pripomočke, obdelujejo zemljo, poučujejo umetnost in obrti ...

Bog v vseh obdobjih kliče ljudi, naj mu sledijo bolj od blizu. Povabilo bogatemu mladeniču se vedno znova ponavlja. Tudi danes Bog kliče in pričakuje odgovore. ▮

SALEZIJSKI
VESTNIK 2

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoni),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

**Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem.**

Takoj nam sporočite
**spremembo
naslova.**

Naslov:

SALEZIJSKI VESTNIK

Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA

tel.: 01/42.73.028
faks: 01/42.80.579

e-pošta: vestnik@salve.si

Foto: M. Lamovšek

Gotovo je danes najzahtevnejša in najtežavnejša naloga staršev in vzgojiteljev na moralnem področju. Zdi se, da nič več ne drži, ker ne sme držati, saj smo se podali v prepričanje, da je človek izključni gospodar svojega življenja, odgovoren samo svojemu dobremu počutju. Don Boskova mati Marjeta je bila na tem področju stroga in dosledna, predvsem pa se je lahko sklicevala na svoje zadržanje. Janez Bosko je iz tega skoval eno temeljnih načel svojega vzgojnega sistema: Delajte, kar hočete, samo ne grešite!

BESEDILO: prof. TONE CIGLAR

DELAJTE, KAR HOČETE, SAMO NE GREŠITE!

Jezus Kristus je zapoved ljubezni do Boga in bližnjega (človeka) razglasil ne samo za prvo zapoved, ampak jo je tudi izenačil z vso postavo. Tu ni mesta za igračkanje in popuščanje slabotni naravi, ki težko

prenese jarem zahtevnosti. Merilo vseh odnosov je ljubezen do Boga in do bližnjega. Samo, kdor zares ljubi Boga nad vse, ljubi bližnjega tako, kot sam sebe in ne razglša sebičnosti za najvišje pravilo življenja.

Spoštovanje moralnih načel

Videli smo, da je mati Marjeta za svoje otroke žrtvovala vse in to z veliko ljubeznijo. Kadar je šlo za moralna načela, je zahtevala absolutno spoštovanje le-teh in dosledno ravnanje po

njih. Sama pa je tako živel, da se je pred otroki lahko sklicevala na svoj zgled, kadar bi se morda hoteli ravnati po kom drugem. Otroci so jasno spoznali: dober človek je takšen, kakršna je njihova mati!

Zlo zatreti v korenini

Ljudje smo slabotna in krhka bitja, zato je svoje otroke navajala k iskrenosti in sprotnemu urejanju zadev vesti. Za vsako slabo dejanje do bližnjega – žalitev, izbruh jeze ... – je zahtevala, da so se otroci opravičili, si odpustili in obljubili, da bodo v prihodnje ravnali boljše. Ker so kršili moralni zakon (grešili) in svojo krstno zavezo z Bogom, so zadeve vesti sproti urejali tudi z Bogom v zakramentu sprave – spovedi. Vendar otrokom ni rekla: Pojdite k spovedi! ampak: Gremo k spovedi!

Kaj danes še drži?

Dejansko drži samo to, da nič ne drži, ker ne sme držati. In to popolnoma. Ker Boga ni ali je kot nepomemben odrinjen na stranki tir življenja, imamo samo človeške postave in zakone. Ljudje smo si jih postavili tako, da nam služijo po naših željah. Potem se nam vse sesuje kot domine, kajti življenje je dosledna celota. Kako naj odrasli kršimo moralne zapovedi, od otrok pa zahtevamo doslednost!?

Viktor Frankl pravi, da kjer ne drži deset Božjih zapovedi, ljudje postavijo deset tisoč človeških. Božje so kot klini, na katere lahko opremo – obesimo svoje življenje. Naj alpinistu v previsni steni popusti samo en klin – vse zgrmi v pogubo prepada. Vsaka

nedoslednost ima usodne posledice.

Rajši bi vas ...

Navedimo samo en, morda najbolj značilen, primer ravnanja matere Marjete na tem področju. Neke nedelje, ko so šli skupaj k maši, je že od daleč zagledala gručo mladih, ki je obkrožala sivolasega gospoda. Glasno so se krohotali nespodobnim besedam gospoda. Mati Marjeta ga je trdo prišla in spomnila na to, da bi zaradi svoje starosti moral biti opora mladim, ne pa da jih pohušuje.

Potem je prišla otroke za roke in z njimi oddrvela proti cerkvi. Čutili so, da je v njeni duši nevihta. Za prvim ovinkom se je zaustavila, pogledala vsakemu posebej v oči in spregovorila: "Vi veste, kako rada vas imam!" To je bilo res, čutili so in vedeli, da živi zanje. Potem je nadaljevala: "Vendar bi raje videla, da vas Bog danes pokliče k sebi, kakor da bi postali takšni, kot je ta starec." Malo je pomolčala, potem pa, kot bi se ji trgala duša, dostavila: "Zdi se mi celo, da bi vas raje ubila z lastnimi rokami!" In so odšli naprej k maši.

Nespodobne besede

Kaj so danes nespodobne besede? Ni jih, ker so na našem jeziku vse enakovredne, kar jih premore domišljija in razvada slabega govorjenja. Ne priznavamo jih, ker govorimo, kakor nanese: dostikrat grdo, vulgarno in celo prostaško. Mnogi se s tem bahajo in mislijo, da razkazujejo svojo odraslost. Kako daleč je to že od kulture srca, kaj šele od zdrave pameti in čiste vesti.

Ne postavljati zahtev

Naša demokratična (vse dopuščajóča) vzgoja najprej pušča svobodo na moralnem področju. Mar ne zato, da bi bili mladi prizanesljivi sodniki naših napak?! Tako krščanski oče v soboto zvečer reče svojima mladoletnima sinovoma: "Ker sta bila ves teden pridna, lahko jutri spita po mili volji in vama ni treba iti k maši."

Ali svoboda v razmerju fant – dekle. Dopust pomeni: prenehajo vse norme, tudi Božje zapovedi so spravljene v predalu in se jih ni treba držati. V nedeljo vprašam gospo – mater, ki je pri maši brez hčerke: "Kje pa je vaša?" "S fantom sta štirinajst dni na morju." Nekako začuden rečem: "Pa sama?" In ona prostodušno kot najbolj smiselno opravičilo: "Seveda, saj vendar nista prvič!"

Bog varuj, da bi kdo vprašal kod si hodil, kje si bil, kaj počel! Ker vsi tako delajo, je ta slabost postala zakon, pravilo, norma.

Je vzgoja tudi na dopustu?

Zdi se, da je marsikje odsotna vse leto, ne le nekaj dopustniških dni. Kako pa bi mogel kdo živeti kot dober kristjan čez leto, če se je na dopustu vedel kot pogan. Življenje takih pravil ne priznava in ne opravičuje.

Otroci matere Marjete niso bili prikrajšani ali "po današnje" frustrirani, zagrenjeni, razočarani, ker da jih je vera oropala radosti življenja, do katerih imajo pravico. Zrasli so v poštene, odgovorne in dosledne kristjane. Ker so bili to zares, so lahko postali tudi odlični vzgojitelji za druge, kakršen je bil predvsem Janez, ki ga kličemo "oče in učitelj mladine".

8. SEPTEMBER

MARIJINO ROJSTVO

BESEDILO: s. MARIJA ŽIBERT

Praznik zemeljskega rojstva Cerkev obhaja samo pri treh osebah: pri Jezusu, Mariji in Janezu Krstniku. Marijino rojstvo je za nas kakor sijoča zarja, ki nosi v sebi obljubo velikega prihodnjega dne. Človeško gledano je Marijino rojstvo trenutek, ki bi mu mogli reči začetek odrešenja.

Praznik so začeli obhajati v Jeruzalemu. Prvič se izrecno omenja v prvi polovici 6. stoletja. V bizantinski liturgiji je to eden najslovesnejših praznikov, ki ga obhajajo s predpraznikom, kar ustreza vigiliji na Zahodu in nato še s petimi poprazniškimi dnevi.

Liturgični praznik

V rimsko liturgijo je ta praznik prešel v drugi polovici 7. stoletja. V Galiji (današnji Franciji) so ga začeli obhajati v 8. stoletju, v Nemčiji pa že prej. Uvedel ga je sv. Bonifacij že pred letom 755. Sinoda v Salzburgu pa je določila, naj se praznik Marijinega rojstva obhaja slovesno. To je veljalo tudi za Slovence, kolikor so bili v območju salzburške nadškofije. V Sloveniji ta dan praznuje 10 župnijskih in 8 podružničnih cerkva.

Vsebina praznika

Praznik Marijinega rojstva je predvsem odrešenjski praznik. Zato je bogoslužje tega praznika prepojeno z veseljem. Vsako človeško rojstvo prinaša veselje članom družine; tukaj pa je vzrok veselja dvignjen visoko nad vse naravno veselje. Praznik Marijinega rojstva zaradi svoje zveze z velikonočno skrivnostjo razliva veselje in upanje na človeštvo, saj naznanja bližnje učlovečenje in odrešenje. Marijino rojstvo je v nekem pogledu prvo vidno dejanje drame odrešenja. Pri velikih večernicah praznika je v vzhodni liturgiji rečeno: »Na ta dan začenja milost prinašati svoje sadove ...« Vendar to še ni polni dan. To je šele naznanilo Sonca, ki naj ga rodi prav Marija. Jezus Kristus začenja svitati v svoji Materi, dan krš-

čanstva že odseva svoje prve žarke. Naša narava bo prenovljena; končno se začenja osvobajati svoje postaranosti in svojih madežev; vsa mladost prihodnjega sveta se nahaja osredotočena za trenutek v krhkem detetu Mariji. Spet pravi vzhodna liturgija: »Stvarnik je pregnetal in prenovil s tem prečistim kvasom, preoblikoval je s svojimi božjimi rokami vse naše postarano testo.«

Besedila, ki jih za ta praznik uporablja rimska liturgija, nam znova dokazujejo, kako Cerkev na Marijine praznike že od nekdaj misli izrazito kristocentrično. Vsi mašni spevi npr. izražajo v bistvu isto misel: Marija je zato tako velika in vredna našega čaščenja, ker je Mati Božjega Sina in našega Odrešenika ter sodelavka pri njegovem delu. ■

*»Tvoje rojstvo,
o deviška Božja Mati,
je oznanilo veselje vsemu
svetu. Kajti iz tebe je vzšlo
Sonce pravice, Kristus naš
Bog, - On, ki je odvzel
prekletstvo z nas, prinesel
blagoslov, uničil smrt
in podaril večno življenje.
Blagoslovljena si med
ženami in blagoslovljen
je sad tvojega telesa.«*

Dragi molivci in molivke za duhovne poklice! Leto evharistije se počasi izteka. Skoraj vsi pomembni dogodki v Cerkvi so bili v letošnjem letu zaznamovani s sveto evharistijo. Namen evharističnega leta je bil utrditi vero v Jezusovo navzočnost med nami v sveti evharistiji, pomnožiti in okrečiti češčenje Jezusa, navzočega v evharistiji, in živeti dar svete evharistije.

Pokojni papež Janez Pavel II., ki je razglasil leto evharistije, je v Apostolskem pismu *Ostani z nami, Gospod* v sklepni misli nagovoril posamezne stanovce v Cerkvi takole:

»Vi, duhovniki, ki vsak dan znova izgovarjate posvetilne besede in ste priče ter oznanjevalci velikega čudeža ljubezni ..., v molitvi se radi zadržujte pred tabernakljem, sveto mašo vsak dan darujte s tistim veseljem in gorečnostjo kot takrat, ko ste maševali prvič.«

»Tudi vi, redovniki in redovnice, ki ste po svojem posvečenju poklicani k poglobljenemu premišljevanju, spomnite se, da vas Jezus v tabernaklju pričakuje, da bi v vaša srca izlil globoko izkušnjo prijateljstva, ki lahko edino da smisel in polnost vašemu življenju.«

»Vi, dragi verniki, vnovič odkrijte dar evharistije kot luč in moč za vaše vsakdanje življenje v svetu, pri nalogah vašega poklica in v najbolj raznolikih okoliščinah.«

»Veliko pričakujem od vas, mladi. Ne pozabite na srečanje na svetovnih dnevih mladih v Kölnu. Izbrana tema – Prišli smo se mu poklonit (Mt 2,2) – vas lahko na poseben način nagovori za pravo življenjsko držo v tem evharističnem letu. Prinesite na srečanje z Jezusom, ki je skrit pod evharističnima podobama, svoje mladostno navdušenje, upanje in svojo sposob-

Foto: M. Lamovšek

EVHARISTIJA *Sonce mojega življenja*

nost za ljubezen.« Upam, da se je nekaj od tega že zgodilo!

Prav na koncu pisma pa nas je papež spodbudil, naj »pred očmi imamo svetnike. V evharistiji so naši hrano za pot popolnosti. Kolikokrat so točili solze, ko so okušali tako veliki zakrament in kolikokrat so pred zakramentom oltarja doživljali neizrekljive ure 'nebeškega veselja'. Predvsem pa naj nam pomaga sveta Devica, ki je v vsem svojem življenju utelešala milostne darove evharistije.«

Dragi molivci in vsi drugi! Ob koncu evharističnega leta je prav, da se nekoliko zaustavimo in preverimo, kaj se je v našem življenju v tem letu evharistije spremenilo. Radi pojdemo pred evharističnega Jezusa molit za duhovne poklice in ga obenem prosimo, da bi nam in naši mladini, kakor je mlademu mučencu Lojzetu Grozdetu, »evharistija postala sonce mojega (našega) življenja«.

IVAN TURK
voditelj SMZ

CERKEV ŽIVI IZ EVHARISTIJE

Prosrite in boste prejeli:

SEPTEMBER

Za vse otroke, učitelje in vzgojitelje, da bi ob pridobivanju znanja večjo pozornost posvetili tudi kulturi duha in srca.

OKTOBER

Pri vsakdanji molitvi rožnega venca molimo tudi za ohranitev sadov leta svete evharistije.

NOVEMBER

Molimo za zveličanje vseh pokojnih, posebej še za vse pokojne duhovnike, redovnike/ce in njihove starše ter za vse molivce za duhovne poklice.

MOLITVENI NAMENI

Šli smo, se mo

Od 16. do 21. avgusta so v Kölnu potekali 20. svetovni dnevi mladih. Tudi iz salezijanskega mladinskega gibanja so se jih udeležili mladi, da bi se srečali z vrstniki z vsega sveta, se srečali s papežem Benediktom XVI., da bi poživili svojo vero. Predvsem pa je bil namen vseh, ki so odšli v Köln, da bi se poklonili Gospodu, ga sprejeli in z njim poslej hodili po vseh poteh življenja. Mnogo nepozabnih spominov in občutij se je vtisnilo v duše vseh, ki so bili na srečanju. Nekateri so jih bili pripravljene zapisati, da bi tudi drugi vsaj malo občutili navdušenje, ki je vladalo v mestu ob Renu.

Pomagajte ljudem odkriti pravo zvezdo, ki nam kaže pot: Jezusa Kristusa!

Benedikt XVI.

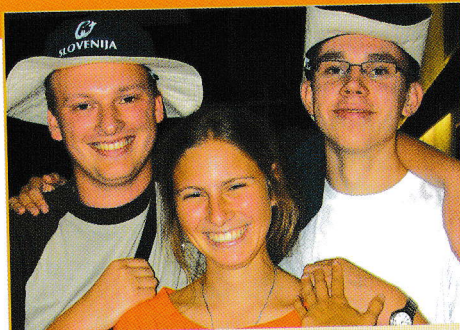
Prišli smo, da bi se mu poklonili, Njemu, ki je vodnjak žive vode, ki resnično odžeja. Čutila sem, da vsi čakamo na to vodo, da smo vsi žejni na enak način; da smo vsi v isti stiski, ko si utiramo pot iz Egipta in ravno zaradi tega smo tako zelo povezani in potrebni drug drugemu. To sem čutila še posebej na tem srečanju. Še posebej so me nagovorile papeževe besede, ko je rekel: "Svoboda ni samo v uživanju življenja, v popolni avtonomiji, samovladju, ampak prej v življenju po merilu resnice in dobrote, tako da mi sami lahko postanemo resnični in dobri." Sveti oče je poudaril evharistijo, ki nam pri tem pomaga, ko Bog vstopa v nas in smo mi v Njem. Ko sem pri vigiliji v živo slišala papeža, sem v barvi njegovega glasu zaslutila nekaj pristno dobrega, da je to res "Papa", nekdo, ki mi hoče pomagati na poti k Bogu, Mojzes, ki želi, da zapustim svoj Egipt in se odpravim na pot, na ozko pot, ki pelje v življenje. Hvaležna sem, da sem lahko bila na tem srečanju. Hkrati pa čutim odgovornost, da to kar sem doživela, v življenju delim tudi z drugimi in tega veselja ne držujem samo zase.

Valentina

...poklonit

Lahko bi rekla, da je bilo naše romanje v Köln ena sama velika sreča. Nobena izrečena beseda, stisk roke, pogled, pesem, molitev, slišana Božja beseda, sveta maša, bivanje pri družinah, prehojen korak niso bili zgolj naključje. Potrebno je bilo samo vsa ta znamenja »zagledati« in jih sprejeti kot čudež. Na romanje sem se poleg želje, da bi se srečala s papežem, odpravila tudi s prošnjo, da bi spoznala, kaj oziroma kdo je moja prava pot, resnica in življenje. Kot je svetla zvezda vodila modre k Jezusu v Betlehem, tako je tudi Gospod mene po vseh teh čudovitih znamenjih vodil k sebi, da sem se lahko srečala z njim in se mu poklonila.

Simona

Na romanju v mogočno kölnsko katedralo smo ob molitvi in pesmih korak za korakom ob Renu stopali proti cerkvi in premišljevali: zakaj? Zakaj se grem poklonit? Zakaj se mu priklanjam vsak dan? In predvsem, kaj mu prinašam? Vedela sem, zakaj se mu grem poklonit. On je car, ker je moj Oče, moj Stvarnik, moj najboljši prijatelj, največ, kar imam! Le odgovor na to, kaj mu prinašam, je bil malo težji; nisem prinesla ne mire, ne zlata in ne kadila! Dala pa sem mu sebe celo, vsak dan znova mu dam svoje roke, svoje noge, svoja usta in svoje srce, da po meni počne, kar hoče, dam mu dobra dela in ljubezen, ki jo premorem.

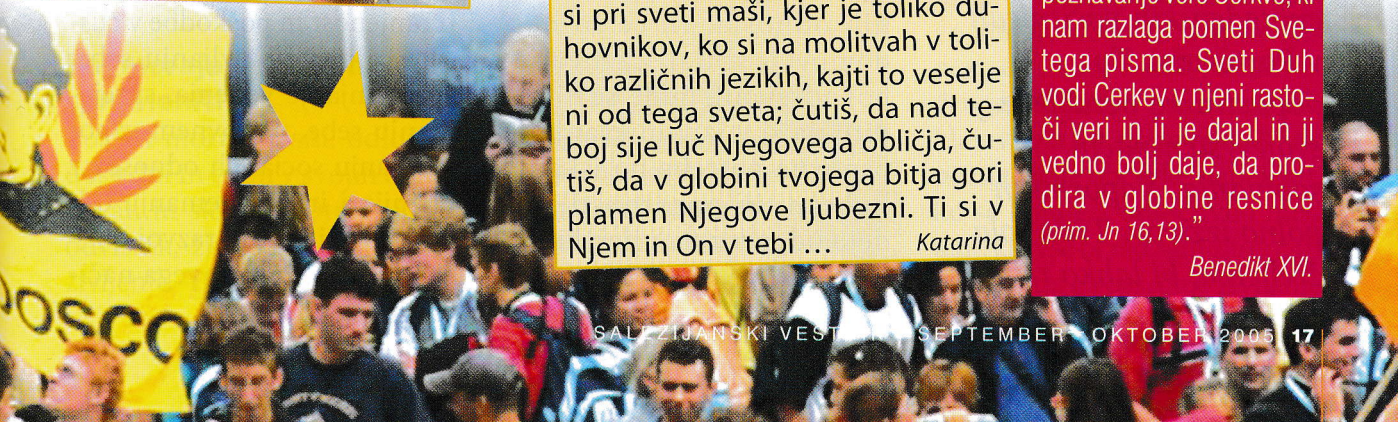
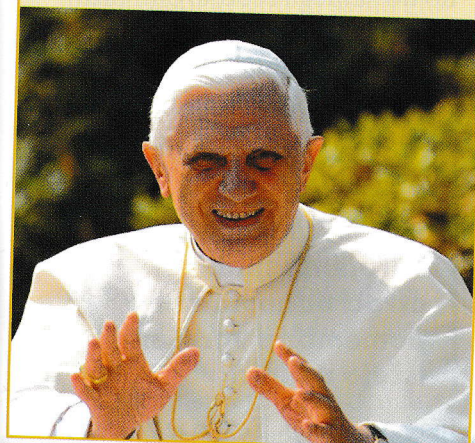
Toliko bi lahko povedala o doživljanjih na Marienfeldu, kjer je milijonska množica čakala papeža, nato molila in pela z njim, obhajala sveto mašo in si v srce vtisnila njegove besede: "Svet bo po znakih vaše ljubezni prepoznal zvezdo Jezusa Kristusa, ki ji vsi hočemo slediti."

Nobena beseda ne more povedati, kaj čutiš, ko si na takem srečanju, s tako množico ljudi in s papežem. Ko si pri sveti maši, kjer je toliko duhovnikov, ko si na molitvah v toliko različnih jezikih, kajti to veselje ni od tega sveta; čutiš, da nad teboj sije luč Njegovega obličja, čutiš, da v globini tvojega bitja gori plamen Njegove ljubezni. Ti si v Njem in On v tebi ...

Katarina

"Kdor je odkril Kristusa, mora voditi še druge k njemu. Velikega veselja ni mogoče zadržati zase. Treba ga je posredovati. Na širnih koncih sveta obstaja danes čudno pozabljenje Boga. Izgleda, da gre vse naprej enako tudi brez njega. Obenem pa obstaja tudi občutje frustracije, nezadovoljstva vseh nad vsem. Človeka ima, da bi vzkliznil: "Ni mogoče, da bi bilo življenje tako!" In res ni. Tako skupaj s pozabo Boga obstaja tudi nekakšen verski boom. Nočem razvrednotiti vsega, kar se dogaja v tem kontekstu. Lahko gre za iskreno veselje ob odkritju. A če povemo po resnici, neredko postane vera skoraj predmet potrošnje. Izberemo tisto, kar nam ugaja. In nekateri znajo iz tega celo kovati dobiček. Toda vera, ki jo iščemo na oddelku "sam svoj mojster", nam konec koncev ne pomaga. Je udobna, v uri krize pa nas prepusti nam samim. Pomagajte ljudem odkriti pravo zvezdo, ki nam kaže pot: Jezusa Kristusa! Mi sami se trudimo, da ga bomo vedno bolj poznali, da bi mogli bolj prepričljivo k njemu voditi tudi druge. Zato je tako pomembna ljubezen do Svetega pisma in, posledično, je pomembno tudi poznavanje vere Cerkve, ki nam razlaga pomen Svetega pisma. Sveti Duh vodi Cerkev v njeni rastoči veri in ji je dajal in ji vedno bolj daje, da prodira v globine resnice (prim. Jn 16,13)."

Benedikt XVI.

ŠOLA ZA ŽIVLJENJE

Pogovor z g. Zvonetom Horvatom Žnidaršičem, ki vodi programe socialne rehabilitacije pri Zavodu Pelikan – Karitas. Namenjeni so odvisnikom in njihovim svojcem, nosijo pa pomenljiv naslov - Šola za življenje.

POGOVARJALA SE JE: MARIJA STAVANJA

Življenje skupaj s svojci in terapevtom priključuje stare odnose in vzorce vedenja, hkrati pa tudi omogoča iskanje virov in moči za vzpostavljanje novih zdravih odnosov.

Kaj je značilno za družinsko okolje in odnose, v katerih je živel odvisnik?

Kljub navideznemu blagostanju živimo velikokrat nekakovosten stil življenja. Primanjkuje nam časa za osebno bližino, zaupne pogovore, premalo je topline v naših odnosih, ni pripravljenosti za poslušanje in usklajevanje, pa tudi vzgojni vzorci in modeli staršev, ki so jih prinesli iz svojih družin, ne odgovarjajo vrednostnemu sistemu današnje mladine. Preveč je popuščanja in razvajanja, s tem pa tudi neodgovornega vedenja in odtujenosti v medsebojnih odnosih. In če so naši domovi le zbirališča med seboj odtujenih ljudi, se ni čuditi, da si v izpolnjevanju te osnovne potrebe po iskanju ljubezni in pozornosti najdejo odgovor na ulici, ki ponuja rešitve, ki so preprosto

beg pred soočenjem in spoprijemanjem z vsakodnevnimi življenjskimi nalagami.

Kako iz tega začaranega kroga in kako jim pomagati?

Danes ima vsak, ki se resnično želi rešiti odvisnosti, mnogo možnosti za strokovno pomoč pri ozdravitvi od odvisnosti. Organizirane so različne oblike pomoči, učinkovite pa so tiste, ki usposabljuje mlade, da začnejo živeti zdravo, samostojno in odgovorno. Odgovorno do samega sebe, svojih bližnjih in družbe. Procesi zdravljenja in socialne rehabilitacije so različni, odvisni tudi od posledic, ki jih je že povzročilo

Če so naši domovi le zbirališča med seboj odtujenih ljudi, otroci odgovore na pomembna vprašanja iščejo na ulici.

uživanje drog. Težko je zdraviti ranjenost in poškodbe v čustvovanju, v doživljanju sebe, spreminjanje vedenja, sprejemanju sebe, ponovnem vzpostavljanju socialnih odnosov z bližnjimi in prevzemanju odgovornosti za svoj razvoj. V šoli se učijo zdravega nači-

Pogovarjala sva se in razmišljala o skupini mladostnikov, ki jih je življenje zvrnilo v svet omame in odvisnosti od drog. S skupino mladih in njihovih družinskih članov ter svojcev, ki so bili ali so še vključeni v procese odvajanja od drog, so bili na enotedenskih počitnicah v Portorožu. To dopustniško ozračje je svojevrsten način sobivanja. Naporno in polno izzivov. Trda šola življenja, bi lahko rekli.

na življenja, pravega odnosa do sebe in drugih, vzgajajo se za prevzemanje odgovornosti. Učijo se obvladovati vsakodnevne življenjske situacije, se nanje pravilno čustveno odzivati, sobivati, spopadati s stiskami in težavami, sprejemati odločitve in tako presegati vedenje po liniji najmanjšega odpora in sistemu obrambnih mehanizmov.

Kdaj postane uživanje drog prenevarno in uničujoče?

Starši se mnogokrat sprašujemo in skrbi nas to, kakšen splet okoliščin je usoden za otroka, da poseže po drogi. Droga je nevarna, ker prinaša užitke, zadovoljstvo ali pa je to beg pred soočenjem z realnostjo in tistim, s čimer se morajo slej ko prej spoprijeti, se truditi in vztrajati.

Vsak mladostnik ima svojo zgodbo, ki je bila usodna zanj, pa tudi svojo predstavo o škodljivosti drog. O prenehanju se mora odločiti sam in samo globoka osebna odločitev prinaša uspeh na poti ozdravljenja. Nekateri uvidijo in zmorejo sprejeti to odločitev hitreje, prej uvidijo posledice svojega ravnanja. Nekateri gredo do konca, do dna svojega uničevalnega početja in šele takrat spoznajo, da so v slepi ulici. Seveda oboji potrebujejo strokovno pomoč in spremljanje družine, svojcev, prijateljev.

Kaj morajo domači najprej spremeniti?

Postati morajo jasni, odločni, dosledni in trdni v svojih odločitvah in sklepih. Otrok, ki je odvisnik, živi parazitski način življenja. To "zajedanje" je tre-

ba dobesedno presekat. Za prekinitev se mora odločiti sam, globoko v sebi, starši pa morajo pri tem trdno, odločno in jasno sodelovati. Potrpežljivo prepričevanje odvisnik razume kot konstantno popuščanje, ki ga ne odrešuje in ne podpira v odreditvi. Postaviti mu je treba jasna pravila življenja in prevzeti mora polno odgovornost za svoje vedenje. Tu gre za etično dimenzijo pravičnosti.

Ni lahko spoštovati postavljeno strukturo in se podrežati načinu življenja, ki te vztrajno vodi k spremenjenemu vedenju.

Odvisnik mora zelo natančno vedeti, da ga domači podpirajo in sprejemajo ter mu zagotavljajo varnost in vse, kar potrebuje za preživetje, vendar ob pogoju, da se bo dosledno držal dogovorjenega reda in načina življenja, za katerega se je odločil. V teh odločilnih trenutkih mora v mislih, besedah in dejanjih domačih začutiti odločnost in ljubezen hkrati. Lahko se je pogovarjati in razpravljati o odločnosti in odločenosti za nekaj, težje pa je to izpeljati in v tem vztrajati. Tu je ključna pomoč skupine in skupnosti, v kateri zaživi in stopi na pot svojega spreminjanja.

Kako mu pri tem pomaga skupnost v Šoli za življenje?

Skupnost pomaga posamezniku, da raste in se na novo izgrajuje skozi vidike telesnosti, duševnosti in duhovnosti. Prvi pogoj pa so seveda jasna pravila in principi, po katerih teče življenje. Ni lahko spoštovati postavljeno strukturo in se podrežati načinu življenja, ki te vztrajno vodi k spremenjenemu vedenju. Ob tem se učijo, da so odločitve in pravila, ki so si jih postavili, za posameznika in skupnost, "zakon", ki se ga ne spreminja in prilagaja razpoloženju in navadam posameznika. Koliko različnih želja in pričakovanj, volje in nejevolje, iskanja kompromisov, potrpljenja in moči je potrebno za zdravo sodelovanje in pripravljenost, da zaživi v sebi, pa tudi za druge. Nujni so pogovori, usklajevanja in dogovori. Vsak pozna svoje občutke napetosti, ko se bojuje z odločitvijo med tem, kaj vse bi rad sam zase, čuti pa tudi, da ga osrečuje življenje

v skupnosti. Da, odnosi so težki in srečni smo le, če znamo dobro shajati z ljudmi. Tega pa se učimo doma, v šoli, med vrstniki, na ulici, na počitnicah ...

Lepo je spremljati napredek posameznika, ki se vidi v tem, kakšno pot je prehodil v svojem osebnostnem spreminjanju in zorenju. Vsak na svoj način od-

Odnosi so težki in srečni smo le, če znamo dobro shajati z ljudmi.

stira svoje pravo poslanstvo in vsak dan je bliže dnevju, ko začuti, da je s pomočjo skupine v sebi razvil in utrdil vse tisto, kar potrebuje za samostojnost in srečo v svojem življenju. Kaj ni pripravna na to temeljno poslanstvo vsake družine?

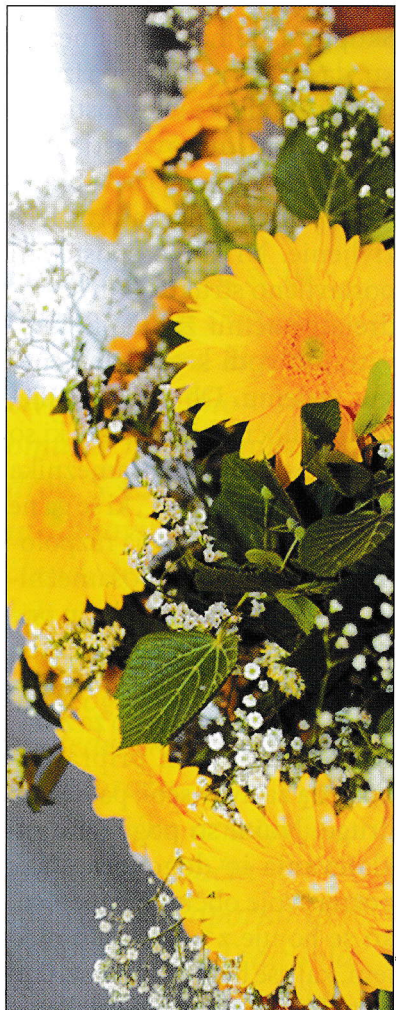

Foto: J. Znidaršič

Skupnost Šola za življenje

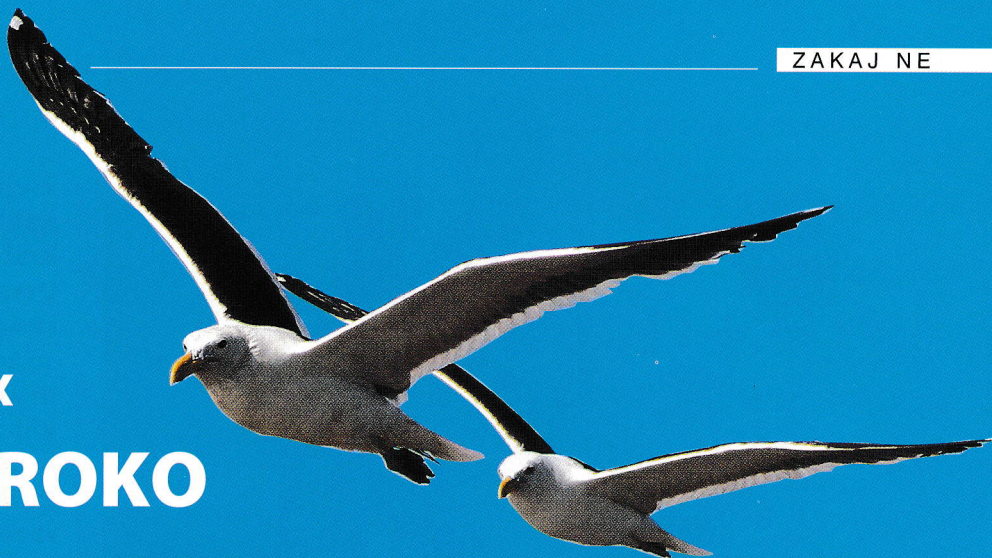
Z vključitvijo odvisnika v skupnost se začne načrtno terapevtsko delo, ki gradi novega človeka z vidika treh dimenzij:

- Oblikuje in izgrajuje ga v njegovi **telesnosti**. Vsak dan se uči sprejemati sebe, svojo zunanost, razvija pozitiven odnos do lastnega telesa. Sv. Pavel je rekel: "Ste tempelj božji." Ta tempelj je treba vzdrževati, ohranjati, negovati, zanj skrbeti, predvsem pa biti v njem srečen. Rad imeti samega sebe in navzven izžarevati to, kar si.
- Skrbno izgrajuje in dela na svoji **duševnosti**. Dan za dnem opazuje in razvija svoje sposobnosti in talente, odkriva in prepoznava svoja čustva, se jih uči izražati in obvladovati, pa tudi pozitivno razmišljati in pristopati k razreševanju konfliktov. Ob spoznavanju svojih notranjih duševnih kvalitiet odkriva svoje bogastvo, oblikuje svojo samopodobo.
- Odkrivanje **duhovnosti**, ki je pomembna osebnostna razsežnost pri iskanju svoje identitete. Išče odgovore o smislu bivanja, o poslanstvu lastnega življenja. Pogosto si mora postavljati ta vprašanja in sam v sebi poiskati odgovor o smislu življenja. V življenju v skupnosti je določen kraj in predviden čas za tišino in meditiranje. Takrat v poglobljenem notranjem pogovoru, ko je sam s seboj, ureja misli, duhovno raste, odkriva sebe, osmišlja trenutke in dogodke ter jih povezuje v smiselno celoto svojega bivanja. Vsak dan je potrebno urediti svojo notranost, doseči mir, osmisliti napore in trpljenje, zbrati pogum in verjeti v odrešenje, odkriti moč odpuščanja in se tudi srečati s presežnostjo ter odnosom do posmrtnega življenja.

Sveto pismo nas uči, da Bog ustvarja ljubezensko zvezo med moškim in žensko znotraj ustanove zakona. Izven te ustanove je njuna zveza grešna, ker se izmika Božji navzočnosti, milosti in pomoči ter poraja sebičnost. Cerkvena poroka je zakrament, ki pomeni predvsem ljubeči odnos Kristusa do Cerkve. Iz tega odnosa zakonca prejemata milost, ki je potrebna za njuno vztrajno ter zvesto ljubezen.

Danes so v zavesti nevernih in večine vernih ljudi izvenzakonske skupnosti nekaj povsem normalnega in v nikomer več ne vzbujajo slabe vesti, še manj pa pohujšanja v okolici. Beležimo vztrajni upad civilnih in cerkvenih porok. Skoraj vsi mladi, čeprav še neporočeni, izvajajo določene prakse poročenih. Fant in dekleta gresta skupaj na morje, v hribe. Mnogi bi rekli, da je danes normalno, da gredo mladi neporočeni pari skupaj na počitnice. Tudi, če bi bilo danes to normalno, ni evangeljsko. Skupno bivanje dveh mladih na počitnicah je hkrati tudi intima, ki je lastna samo zakonu. Fant in dekleta, ki hodita skupaj na po-

»ZAKON« PRED POROKO

BESEDILO: dr. PETER ŠTUMPF

čitnice, vstopata skozi široka vrata v t. i. »koruzništvo«. Tudi če to v vseh primerih ne drži, vseeno pohujšujeta tiste, ki so slabotni v morali in veri in se zgledujejo po njiju. Zaradi tega se tudi oddaljijo od Boga. Danes večina vernih kljub osnovnošolskemu, mladinskemu ter celo študentskemu verouku, ki so ga obiskovali, zagovarja takšno prakso mladih.

PROBLEM ODGOVORNOSTI

Vse bolj sem prepričan, da so izvenzakonske skupnosti izraz pomanjkanja osebne in odgovorne vere. V Cerkvii imamo množice »nevernih vernikov«, ki imajo prejem zakramentov za zadosten dokaz vere, v resnici pa niso sposobni osebnega odnosa do Boga. Zato zamira molitev po družinah, obisk nedeljskih in prazničnih maš, upada tudi naročnina na verski tisk. Ti ljudje ne postajajo brezbrizni samo do Boga in Cerkve, ampak tudi do lastne vesti. Nevzgojena vest pa zahteva samo še pravice brez dolžnosti. Pri tem izreka zgrešene sodbe, ki neevangeljske drže in ravna-

nja preimenuje v »moderen, osvobojen, razsvetljen, kultiviran« način življenja. Partnerstvo med moškim in žensko zato postaja bežno in priložnostno srečanje, brez obveznosti in pravnoformalne zavezanosti ter zakramentalne obogatitve. Tako izropana skupnost ne more postati temeljna celica človeške družbe, ampak postaja vse bolj pacient psihiatrov. Po razpadu takšnih zvez mnogi postanejo živčne razvaline brez upanja na prihodnost. Tudi pedagogi ter socialne ustanove ne vedo več, kako pomagati otrokom, žrtvam neurejenih razmer. »Koruzništvo« je rak rana naše družbe in dokaz propada zahodne civilizacije.

IZZIVANJE BOGA

Duhovniki smo že upehani od razlag in prepričevanj ljudi, ki živijo v izvenzakonskih skupnostih, da vendar živijo v hudem grehu in imajo versko-moralno dolžnost, da uredijo svoje neurejeno stanje. Toda ti ljudje zelo redko prisluhnejo, ker nimajo moči ali bolje rečeno, so brez Božje milosti. Zlo se rojeva v človekovem srcu

in da bi odstranila nevarnost greha, mora Cerkev vedno znova ljudem priklicati v zavest, da Jezus prebiva v njihovih srcih. On je navzoč sredi med nami v sveti evharistiji, Božji besedi in Cerkvii. On sam je tisti moralni zakon, ki obvezuje h krščanskemu načinu življenja in ravnanja. Njegova navzočnost pa je hkrati za vse opozorilo, da nobena človeška sodba ne bo nikoli tako pravična, kakor bo poslednja. Ravno zato mora biti poslednja sodba, da bo popravila vse pomete, zgrešenosti in krivičnost človeških ravnanj.

Poslednja sodba je dokaz, da Bog ne misli ničesar pomesti pod preprogo. Upamo pa, da se nas bo vseh usmilil. Toda usmilil se nas bo, če bomo usmiljenja vredni. »Koruzniki« z grešnim stanjem in ravnanjem izzivajo Boga. Bog namreč ni samo neskončno dober, ampak je tudi neskončno pravičen, zato je neskončno svet. Bog dobro plačuje in hudo kaznuje. To je tudi eden od katekizemskih odgovorov. Če menimo, da spada samo k otroški pameti, gorje nam. Če pa ga jemljemo resno in upoštevamo v življenju, blagor nam. ■

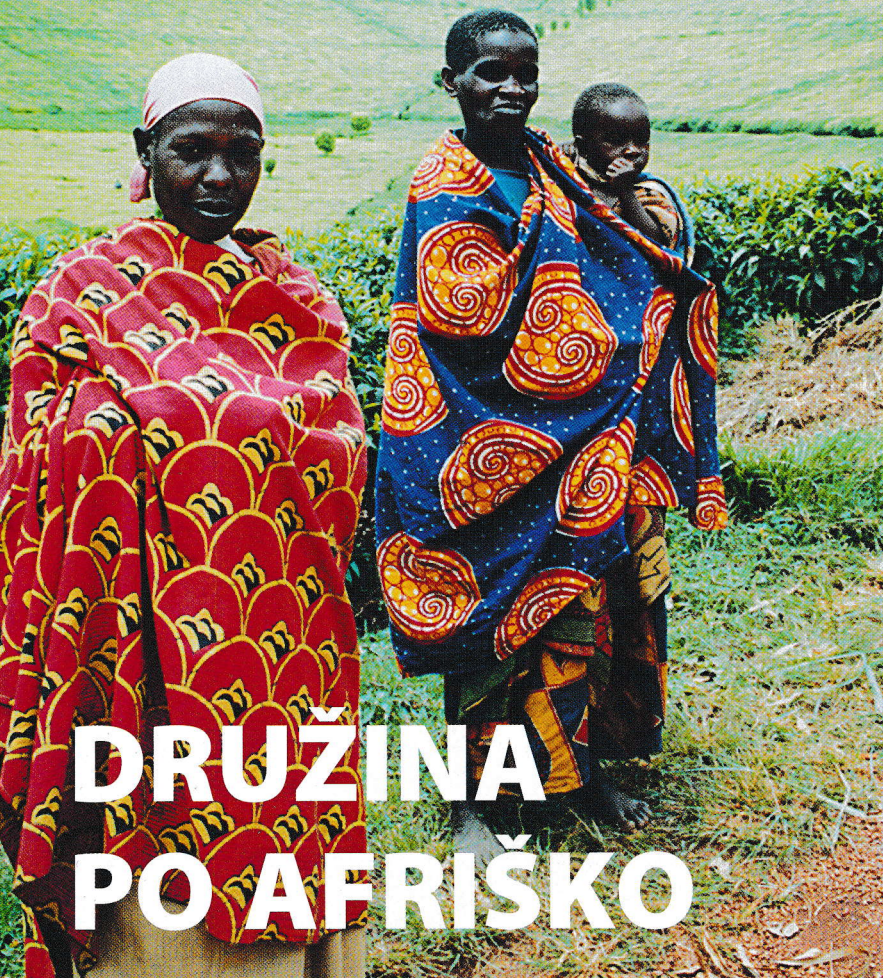

Foto: V. Poljanšek

DRUŽINA PO AFRIŠKO

BESEDILO: JOŽE MLINARIČ

Živimo v svetu, ki ni naklonjen naravni in krščanski družini. Ustanavljajo istospolne skupnosti in se hvalijo, da so to nove družine. Toplo družinsko gnezdo, v kakršnem smo bili mi rojeni in sta nas oče in mati z ljubeznijo vzgajala, se trga, razdira in ruši. Jezus je vedno branil nedotakljivost in svetost družine. Na žalost moramo priznati, da je v Evropi družina v krizi, čeprav ne povsod in ne na enak način.

Kako se družina drži in obnaša v Afriki, me vprašujete. Kako živijo naše družine v župniji v Burundiju, to lahko povem, ker sem v Rukagu že več kot 30 let. Kar pa velja za Burundi, gotovo ne bo držalo za celo Afriko.

Družina v Burundiju je zelo trdna in živa osnovna celica družbe; zadnjih sto let tudi Cerkev. Stari so mi pripovedovali, da so nekdanje vladali v družini veliko bolj strogi zakoni kot sedaj. Cilj je bil zavarovati družino. Podobno kot v stari zavezi. Če so ujeli katero žensko ali dekle v grehu, so jo odvedli na goro Banga in jo vrgli v prepad. Brez usmiljenja. Ni bilo ponočevanja. Dvorišče je sveto. Noter ne smeš priti nenajavljen. Dvorišču pred hišo pravijo "urugo". Urugu je znamenita tradicionalna ograja, v krogu okrog širše družine. Hkrati pomeni prednje dvorišče, kamor se pride skozi odprta vrata v ograji. Prišlek mora že na vratih v ograji klicati, če

so doma, šele potem lahko vstopi. Ta ograjen prostor hoče reči: tu smo mi doma, na varnem. Kar je zunaj ograje, je nevarno, tam preži nevarnost, strupi, sovražnik. Dvorišče za hišo pa je "ikigo". Tja se ne sme. To je dvakrat zaseben prostor.

Afriške poroke

Fantje, zlasti pa dekleta, se poročajo že pri sedemnajstih ali osemnajstih letih. Pri tem igra družini veliko vlogo, čeprav si zdaj fant že sam izbira nevesto. Priprave na poroko trajajo leto dni ali še več. Fantova družina mora pošiljati določeno število velikih vrčev piva iz banan k starejši izvoljenke. Tako se zblizujejo, spoznavajo, dogovarjajo o doti in o poroki. Go-

vorijo o lepih močnih kravicah, mislijo pa na dekleta. Fant in njegovi starši nosijo vso težo bremena. On mora zgraditi hišo. Poroča se domov, toda ne v očetovo hišo, ampak v svojo. Poleg omenjenega piva plača tudi doto in podari izvoljenki tri nove obleke. Hčerka nič ne podeduje od svojih staršev, ker gre od doma v drugo družino. Patriarhalni sistem, ki je bil zelo trden – mož je imel vso oblast nad ženo –, se počasi rahlja. Zdaj že tudi hči lahko podeduje, posebej, če nima bratov.

Poroke imamo vsako zadnjo soboto v mesecu, razen v postu. Lahko je 40, 80, včasih tudi 100 in več parov naenkrat. Poleti, v sušni dobi, ko zori kava, pridejo do denarja in prirejajo gosti-

je. Priprave v župniji trajajo tri mesece. Enkrat tedensko pridejo k nauku; zaročenci posebej in njihovi starši posebej. K poroki se svatje pripeljejo z okrašenimi kolesi. Svatba traja vsaj dva dni. Po drugi strani pa so tudi pri nas mladi, ki so zelo neučakani. Se kar "zlepijo skupaj", kot pravijo Francozi. Posebej deklet, če se ne poroči do dvajsetega leta, se že boji, da je njen vlak odpeljal in bo ostala sama, nezашčitena, brez otrok, brez imetja in časti. Če jo kak fant vabi k sebi, kar zbeži od doma k njemu. Prve dni starši niti ne vedo, kje je. Seveda, le redkim se posreči, da ostanejo skupaj več let. Mnoge fantje spodijo, češ: nisi nič vredna, saj si bila zastonj. Starši jo sprejmejo, saj je njihov otrok. Potem pa morajo vsi priti k župniku na "sodišče", da izvršijo dobljeno pokoro. Šele nato smejo spet k spovedi in obhajilu.

Ustanovitev družine

Lahko rečemo, da je ustanovitev nove družine pomemben korak, najpomembnejši v življenju mladih. Večina ga tudi tako vzame. Zdaj sta na svo-

jem. Imata vse pravice in vse dolžnosti. Tast na primer sploh ne sme stopiti v hišo svoje snaha. To bi bil velik škandal za celo vas. Kar naenkrat morata sama skrbeti za vse. Obdelujeta polje, sadita kavovec, sadno in drugo drevje za drva ali deske, si priskrbita domače živali in perutnino.

Otrok – najlepši »okras«

V Burundiju vsaka mlada družina nestrpnost pričakuje prvega otroka. Če morajo čakati nekaj let, je že prava panika. Ko se rodi otrok, je zmeraj veliko veselje za družino in sosese, pa naj bo prvi, šesti ali deseti. Najlepši okras mlade žene je otrok na njenem hrbtu. Vsi se veselijo z njo, jo občudujejo, gledajo otroka, kako je lep in zdrav. Če je pohabljen, je mati žalostna. Napredek se vidi tudi v tem, da zdaj mnogi starši že kar hitro iščejo pomoč pri zdravniku, tudi v bolnici, za invalidnega otroka. Vsako leto pridejo zdravniki iz Evrope, Amerike in Azije. V Burundiju ostajajo nekaj tednov. Zastonj operirajo pohabljenе otroke. Indijci pa zdravijo oči.

Otroci so staršem v pomoč

Govoril sem o dobrih krščanskih družinah, kjer se mladi in stari lepo razumejo, si med seboj pomagajo. Dedek in babica imata rada vnuke. Večkrat vidim, kako mladi starši radi dajo enega ali dva otroka svojim staršem za pomoč na stara leta. Tudi otroci jih imajo radi in kar ostanejo pri njih. Od tam hodijo v šolo in v cerkev. Vsak dan gredo po vodo v dolino ter nabirajo suhljad, če nimajo nič gozda za drva. Mnogi so res verni, globoko verni in dosledni kristjani. Poskrbijo za vse zakramente svojih otrok: od krsta do poroke in tudi doma redno molijo.

Molitev – pomoč pri vzgoji

Staršem in družinam nasploh pri vzgoji veliko pomaga skupna molitev. Vojna nas je naučila moliti. Naši zeleni griči ob večerih kar oživijo. V bananovcih veselo žubori molitev rožnega venca, odmevajo pesmi, donijo bobni in plesi. V našo krasno veliko župnijsko cerkev vsak dan kar spontano pritečejo otroci opoldne pozdravit Jezusa v tabernaklju. Zmolijo del rožnega venca ali križev pot. Pri jutranji maši z verniki molimo hvalnice v bantujskem jeziku. Nekateri znajo psalme že na pamet.

Naše skrbi in upanje

Rad prebiram pisma misijonarjev, da primerjam njihove razmere z našimi. Veliko je skupnega v celi črni Afriki (pod Saharo). Na Madagaskarju kot na celini misijonarji tožijo, da jim sodobna invazija filmov kvari mladino. Prav imajo.

Naša škofija prireja vse leto v pastoralnem centru srečanja, seminarje, duhovne vaje za vo-

Foto: V. Poljanšek

ditelje gibanj, učitelje in katehiste. Zadnji čas se veliko govori o aidsu, ki je prava moderna afriška kuga.

Nas misijonarje zelo skrbi, kakšna bo prihodnost. Povsod vidimo probleme, da nas kar stiska pri srcu, saj imamo te ljudi radi. Domačini nikoli ne obupujejo. Tudi v pomanjkanju in boleznih so veseli in nas tolažijo in bodrijo, naj resnično verujemo in zaupamo v Božjo dobroto ter Marijino varstvo. Hvala jim, pravim.

Foto: V. Poljansek

KEREČEV SKLAD

Od 15. junija do 15. avgusta 2005 ste darovali:

Boršič L., Debevc L., Dobravc P., Ferkolj M., Gombošič C., Hribnik P., Kržišnik K., Macerl I., Okorn H., Pečkaj K.M., Solar J., Vidmar M., Volavšek J., Vučko T., Zaman I., Zelenc M., Žerjavovi in nekateri neimenovani dobrotniki.

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

ZA SALEZIJANSKE MISIJONARJE

ZDRUŽENJE MARIJE POMOČNICE

MARIJA SKOZ' ŽIVLJENJE VODITI SREČNO ZNAŠ

Vse pomembne stvari v življenju sv. Janeza Boska so povezane z Marijo. Mati Marjeta je svoje otroke ob rojstvu izročila - posvetila Mariji. Janezu je to tudi povedala: "Ko si bil rojen, sem te posvetila Materi Božji. Ko si šel v šole, sem ti priporočila, da imej rad to našo Mater. Zdaj ti priporočam, bodi ves njen, Janez."

Celo več, Jezus sam je izročil Marijo Janezku in Janezka Mariji. To smemo trditi, saj je to zapisal sam don Bosko v svojih Spominih. Ko je bil star devet let, je imel znamenite sanje (videnje), v katerih je hotel z udarci ukrotiti slabe fante. Jezus, dobri pastir, mu je dejal, da naj to doseže z dobroto in ljubeznijo. Ker Janezek ne razume, kako naj to stori, mu Jezus pravi, da mu bo "dal učiteljico". Takrat se pojavi Marija kot dobra pastirica, ki ga prime za roko; Janezek pusti, da ga Marija povede skozi življenje. Pri Mariji se torej uči vzgojne modrosti. In Janez Bosko te materinske roke ni nikdar izpustil iz rok. Prav to, da je pustil, da ga je vodila Marija, mu je bilo ob koncu življenja največji vir tolažbe.

Don Bosko je bil prepričan, da se v življenju slehernega človeka pojavi Marija kot dobra Mati, ki hoče svoje otroke varno voditi skozi življenje sredi vseh nevarnosti. Bog nam pošilja Marijo; tako kot je na križu v oporoki Marijo zapustil učencu Janezu in Janeza Mariji, tako se zgodi z nami. Če le hočemo, lahko Marijo vzamemo na svoj dom. Kako nekaj pomenljivega je, da se vsak izmed nas potruji, da

najde ta dogodek v svojem življenju in v skladu z njim uravnava svoje življenje.

Kako jasno nam je dal vedeti Jezus sam, da bo prošnje, ki mu jih posreduje njegova Mati, rad uslišal. Spomnimo se samo na Kano. Marija kot dobra mati opazi neroden položaj mladoporočencev, zato pohiti s svojim posredovanjem. Jezus tudi takrat, ko še ni "njegova ura", posreduje, saj ga prosi njegova Mati Marija.

Ne samo, da Marija posreduje tudi za nas, ampak člani ZMP veliko molijo in prosijo za druge. Te drže se navzamejo pri Mariji: pogledaj, Jezus, tam nimajo "vina", pogledaj, tudi tam primanjkuje ... Posebej se spominjajo mladih, ki v svoji mladostni vihravosti mnogokdaj pozabijo na pomembne stvari. Molitev članov združenja pa prepreči, da ne pride do "sramote" in se stvari uredijo tako, da mladi še naprej stopajo po poti vesele in svete mladosti. Z molitvijo poskrbijo, da vrči - življenja mladih ne ostanejo prazni (nesmisel) ali da so samo napolnjeni z vodo (gmotne dobrine), marveč da prekipevajo z zlahnim vinom (Božja milost). Tako pa so člani združenja po molitvi v središču pomembnega dogajanja. Vpeti so v apostolsko poslanstvo Cerkve in vse salezijanske družine.

Milostna podoba Marije Pomočnice v rakovniškem svetišču nas vabi, da postanemo njeni apostoli. Potrebe mladih in vernikov so tako velike, da ne bi bilo prav, če bi stali neprisradeto ob strani.

Tone Ciglar

POLETJE POD GOLOVCEM

Počitnice, tako polne bogatih dogodkov. Delček tega bogatega počitniškega utripa smo doživljali tudi na Rakovniku.

Če je program oratorija v večini župnij trajal po en počitniški teden, je oratorij na Rakovniku trajal tri polne tedne ... Četrty teden pa so animatorji z voditeljem Metod, salezijanskim duhovnikom, sami zase šli na zaslužen oddih.

Kako dobrodošla je bila obnovljena stavba ob cerkvi – otroški živžav je napolnil prostore: ne le mladinski center z devetimi prostori za delavnice, tudi župnijski prostori so služili pestremu programu, ki je vsak dan oratorija gostil nad dvesto otrok in mladih. Željno pa so se otroci, še bolj pa mladi, ozirali na dvorišče stavbe, kjer so delavci iz dneva v dan pridno urejali okolico in tri igrišča. Z novim šolskim in veroučnim letom bodo igrišča, tako upamo, tudi asfaltirana in pripravljena za igro in razvedrilo.

V počitniškem času so na Rakovnik prihiteli naši misijonarji: Franc Zajtl iz Egipta, Jože Mlinarič iz Burundija, Danilo Lisjak in Vilko Poljanšek iz Konga. Večina med njimi zato, da bi poskrbeli za svoje zdravje, Danilu Lisjaku je v tem času umrla mama, Francu Zajtlu pa brat.

Tudi mi na Rakovniku smo slovesno obhajali Marijin največji praznik; medse smo povabili dva častitljiva slavljena – salezijanska duhovnika: biseromašnika Franca Kuharja, spovednika na Rakovniku, in zlatomašnika Franca Jamnika iz Šentruperta. Pri maši so jim zapeli pevci rakovniškega pevskega zbora, pridigal pa je Tone Lipar iz Maribora: vsi trije, slavljena in pridigar, so bili več let zborovodje rakovniškega zbora, zato je zbor s toliko večjim veseljem in hvaležnostjo sodeloval pri slovesnosti. Iz dneva v dan doživljamo veliko lepega, deležni smo vaših molitev, darov in dobrohotnega spominjanja. Ko se vam za vse zahvaljujemo, se vam obenem tudi priporočamo. Verjamem, da smo v duhu močno povezani med seboj in da je Marija Pomočnica tista, ki vse nas povezuje v veliko salezijansko družino. Bog vas blagoslovi.

JANEZ POTOČNIK
ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

Aranžerska delavnica na oratoriju pod vodstvom zakristana, salezijanca g. Seba

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 15. junija do 15. avgusta 2005 darovali:

Anželj M., Baloh J., Bartol A., Bebar V., Bezek I., Bojanovič M., Brezavšček R., Butalin A., Cimerman I., Čeferin M., Debevc L., Drnovšek M., Ferkolj M., Furlan N., Gačnikovi, Glavič M., Golob T., Hren M., Hribernik P., Jakopič M.B., Jančar M., Janežič T.N., Jenko M., Jurca I., Kastelec F., Kastelic M.F., Kotnik A., Kovačič J., Krajišnik S., Kržišnik K., Levstek M., Lukan M., Luštrek M.A., Macerl I., Malneršič R.J., Mavrič M., Metelko A., Mikolič M., Milavec L., Modič F., Mohorčič M., Mrzel S., Nahtigal V., Novak A., Novak T.N., Nunčič V., Otrin I., Pečkaj K.M., Pečlin A., Petelinovi, Petrič A., Pevec L., Popič A., Potočnik F., Prek F., Prhavic J., Pšeničnik G., Rakušček D., Rihar L., Rozoničnikovi, Sadar M., Sajko A., Silvester M., Solar J., Stržinar V., Sušnik M.N., Šifrer C.M., Škerlavaj B., Škrabl P., Štiglic Z., Štuhec F., Turk F., Turnšek M., Unetič H., Urbanč V., Vesel M., Vidmar M., Zaleznik J., Zaleznik T., Zaman I., župnija Rakovnik in drugi neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:
Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
TRR 24200-9004141717,
sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

NAJ VAM GOSPOD POVRNE

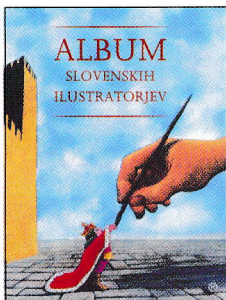
priporoča JOŽE ZADRAVEC

Živeti z dobro knjigo je znamenje duhovnega zdravja. »Kdor ne bere, ga pobere« je starodavna modrost, od vseh najbolj resnična. »Povej mi, kaj bereš, in povedal ti bom, kdo si«. Kako zelo to spoznanje potrjuje vsakdanja izkušnja. »Knjiga je moja najljubša prijateljica.« Tako in podobno so spregovorili največji misleci tega sveta – graditelji človeštva. Kdor pa je izgubil intimen odnos do knjige, kdor jo je potisnil čez rob svojega vsakdanjega življenja, kdor je torej izgubil stik z njo, naj se Bog usmili njegove duše – duše starca!

Album slovenskih ilustratorjev

Alenka Veler, MLADINSKA KNJIGA, založba

Kaj bi otroci, mladi in odrasli brez slikanic! Brez njih domala ni mogoče preživeti ne otroštva, ne mladosti in tudi ne prijazne starosti. Album želi bralcem na poljuden način približati 34 ustvarjalcev, ki so v zadnjih petnajstih letih polnili skrinjo slikanic pri Založbi Mladinska knjiga, želi odstrti zavoso v ustvarjalni vsakdan umetnic in umetnikov, v skrivnostni svet njihove domišljije. Zgovoren je utrinek iz uvodnega zapisa Bilo je nekoč: »Zakaj je davni prepisovalec religioznih besedil v samostanu v Stični med kaligrafsko zapisane črke in razkošnejše iniciale naslikal tudi ptička, ki še danes, po osemsto letih, očara s svojo lirično podobo?« Besedilo zazveni intimnejše, če ga pospremi črta in barva.

O treh

Katarina Marinčič, MLADINSKA KNJIGA, založba

Tri napete zgodbe, potopisne, doživete: Etruščan Vel Matuna, Redoute, slikar, Zlatko iz Litije. V tretji me pritegne pripoved naključnega rdečelasca, prijatelja mladega Litijana, mladi pisateljici: »Nor je bil na knjige ... Hitro se je naučil angleško, bral je tudi angleške stvari, zlasti izobraževalne revije,

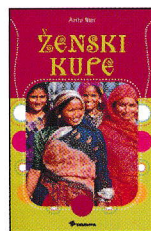

Reader's Digest, razne zanimivosti. Ko sem bil enkrat pri njem, sem videl, da ima cel kovček knjig v vašem jeziku. Vlekel jih je od doma v Passau, iz Passau v Chicago ... 'Poslednji Mohikanec,' je pokimala.«

Ženski kupe

Anita Nair, prev. Marija Zlatnar Moe, DIDAKTA, Radovljica

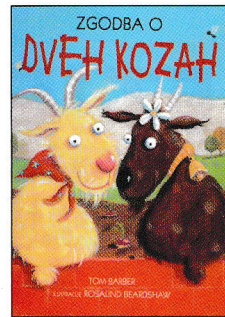
Dobro je vedeti tudi, kaj sporoča hinduizem, najstarejša in še vedno živeča svetovna religija, ki temelji na svetih besedilih, zapisanih v tisočletja starih Vedah in Upanišadah. Zaradi starosti, razvejanosti in temeljnega prepričanja, da več poti lahko pripelje do odrešitve, je tudi najbolj raznolika med največjimi svetovnimi religijami. Ženski kupe je roman z osrednjo petinštirideset let staro Akhilo, ki odstira vpogled v položaj ženske v sodobni Indiji in odkriva vprašanja, s katerimi se srečujejo v odnosih s svojimi možmi, prijatelji, z materami, delodajalci in otroki.

Zgodba o dveh kozah

Tom Barber, prev. Anka Valentiničič, DIDAKTA, Radovljica

Odlične risbe ob skromnem besedilu pripovedujejo zgodbo o dveh kozah, velikih prijateljicah, na sosednjih kmetijah. Vsak dan se prisrčno pomenkujeta in si pod

ograjo izmenjujeta zelenjavo. Ko to opazita njuna gospodarja, si prizadevata, da bi za vsako ceno ustavila to druženje. Prisrčna in šaljiva povest osredinja svoje sporočilo k najpomembnejšim prvinam življenja: prijateljstvu, nesebičnosti, ljubezni in prisrčnem sodelovanju.

Hiša Cankarjeve zaveze

Tone Pavček, CANKARJEVA ZALOŽBA

»Pišem o hiši, ki je bila in je ostala moja hiša. O Cankarjevi založbi. Za njen jubilej, za šestdesetletnico. Tretjino teh let sem preživel z njo. Predvsem o teh pišem.« Pavček oživlja čas svojih najbolj us

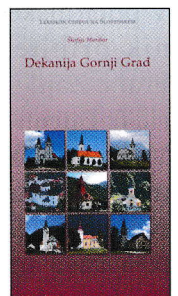

tvorjalnih let urednikovanja, pisateljavanja in pesnjenja, tenkočutno riše podobe ljudi, s katerimi se je srečeval, oživlja »minulo, da ne bi minilo«, iz časovne razdalje priključuje na dan mnogotera doživetja, ki jih presoja na človeški dlani z iskrim duhom razločevanja. Od strani do strani se veča skrinja modrosti in radosti nad življenjem.

Leksikon cerkva na Slovenskem

Uredil Luka Vidmar, MOHORJEVA DRUŽBA CELJE

Z zvezkoma cerkva Dekanije Vipavske se začne popis vseh spomenikov cerkvene arhitekture in umetnosti na Slovenskem. Popisi posameznih cerkva so urejeni po dekanijah in župnijah, kakor so navedene v letopisu Cerkev iz leta 2000. Skupino cerkva vsake dekanije uvajata pregled zgodovine dekanije in pregled sakralne umetnosti na področju dekanije. Župnije dekanij so razvrščene po

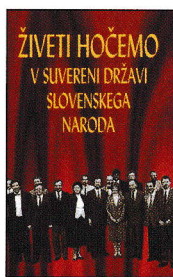

abecednem redu, besedilno (s fotografijo cerkve) jih avtorji predstavljajo po ustaljenem vzorcu: leta in tloris, zgodovina, zunanjsčina, notranjsčina, poslikava, oprema. Izšli so zvezki po dveh dekanij iz koprške škofije (Vipavska 1, 2 in Šempeter) in mariborske škofije (Gornji Grad in Žalec).

Živeti hočemo v suvereni državi slovenskega naroda

Ob 15-letnici vlade slovenske pomladi, MOHORJEVA DRUŽBA CELJE in CELOVEC

O porajanju samostojne in demokratične slovenske države – ključnem političnem cilju Demosa, združenja demokratičnih strank pod vodstvom dr. Jožeta Pučnika – piše 34 takrat najvplivnejših ljudi (nekateri so že med rajnimi) na čelu z Lojzotom Peterletom, predsednikom prve demokratično izvoljene slovenske vla-

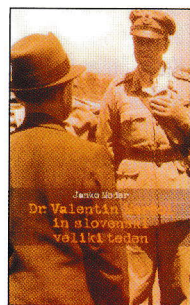
de. Najobsežnejša dopisa sta za zbornik prispevala zgodovinarja dr. Stane Granda (15–42) in dr. France M. Dolinar (51–83); prvi se je sprehodil po zgodovinskih stopinjah, ki so vodile v slovensko samostojnost, drugi je odstrl vpogled v tuji tisk o vlogi Cerkve v procesu demokratičnih sprememb, osamosvajanja in mednarodnega priznanja Republike Slovenije.

Dr. Valentin Meršol in slovenski veliki teden

Janko Moder, MOHORJEVA DRUŽBA CELJE

Obsežna življenjepisna pripoved o primariju dr. Valentinu Meršolu (1894–1981), ple-

menitem, cenjenem, spoštovanem, požrtvovalnem Slovencu in globokem kristjanu iz Radovljice. Dobro znani slovenski zdravnik in strokovnjak za nalezljive bolezni je prvih petdeset let z veseljem in navdušenjem živel v Evropi, zlasti v Sloveniji, nadaljnjih nekaj čez trideset let pa prisilno in nerad v Ameriki. Ob življenjski usodi velikega človekoljuba, njegovem neselbenem zdravniškem delu Moder zarisuje tudi vsa druga duhovna in politična obzorja pred, med in po drugi svetovni vojni. Več kot pretresljiva zgodba!

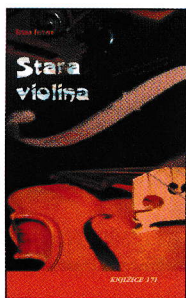

ZALOŽBA SALVE

Stara violina / Kratke zgodbe za dušo

Bruno Ferrero, zbirka Knjižnice, 171, SALVE, Ljubljana Rakovnik

To je drobna knjižica, a prav zato je prijetna in priročna za vsak dan, vsako uro. Kot sočna, hladna, sveža voda iz gorskega izvira, ki nas odžeja in da novih moči za pot naprej. Izseki iz življenja, vrstijo se stran za stranjo, se sproščeno prelijejo v sklepno refleksijo, poučno, odrešilno in zdravilno, večkrat se vežejo tudi na ustrezno svetopisemsko besedilo. Naslovi stvarnih poučnih zgledov (nekateri so zelo kratki, drugi daljši) so odslikave središče pripovedi. Včasih pa so tudi sklepne refleksije ubrane na isto staro violino.

Sprehod po cerkvi

Sabine Herholz, prevod Branko Balažič, SALVE, Ljubljana Rakovnik

Bralna kultura je tudi odkrivanje sveta po računalniškem medmrežju. DVD Sprehod po cerkvi lahko šolarji kot najmlajši verniki spremljajo v različnih jezikih (češčini, španščini, nizozemščini, angleščini, italijanščini, slovenščini, nemščini, irščini in poljščini). Dogajanje lahko spremljajo od začetnega do sklepnega poglavja, lahko si izberejo posamezna poglavja, lahko jih med seboj primerjajo. Med drugim jih pri tem prijetno preseneti znan glas najboljšega med slovenskimi radijskimi napovedovalci – Jureta Seška.

Tomaž Perko, sv. Francišek Saleški

PRIPRAVA ZA TISK
ZALOŽBA
VIDEO
TRGOVINA

trgovina je odprta
vsak delovni dan
8.00-18.00
ob sobotah
8.00 - 13.00

ter ob romarskih shodih

Rakovniška 6 | Ljubljana
01 427 73 10
info@salve.si
www.salve.si

NOVO IZ NAŠE PONUDBE

NAŠI RAJNI

Naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Bele Ana, Metlika
 Car Marija, Loški potok
 Dovjak Frančiška, Cerknica
 Flis Justina, Štore pri Celju
 Furlan Lojzka, Štanjel
 Gobar Marija, Tišina
 Gornik Marija, Hajdina
 Indihar Julijana, Ljubljana
 Kerin Peter (21 let), Krško
 Košak Marija, Škofja Loka
 Krampač Štefan, Gor. Bistrica, *oče sal. duh.*
 Krivograd Štefka, Ravne na Koroškem
 Kumljanec Pepca, Krmelj
 Kurbus Marija, Lenart v Sl. goricah, *mati duh.*
 Lisjak Viktorija, Zalošče, *mati sal. duh.*
 Novak Roza, Mavčiče
 Poljanec Antonija, Krmelj
 Terpin Pepca, Idrija
 Urankar Marija, Laško
 Valentinčič Tilka, Podbrdo
 Vinkovič Ana, Bratonci
 Zajtl Alojz, Rečica pri Laškem

S. IVANA SMOLKOVIČ, HMP

* 1911 † 2005

24. junija smo na ljubljanskih Žalah pospremili k večnemu počitku s. Ivano Smolkovič, redovno sestro iz družbe hčera Marije Pomočnice. Maja je praznovala 94. rojstni dan, avgusta pa bi slavila 72. obletnico izpovedi redovnih zaobljub. Rodila se je 22. maja 1911 na Gibini pri Ljutomeru kot tretji otrok očetu Matiji in materi Heleni, roj. Vozlič. Delavni in globoko verni starši so podarili življenje sedmim otrokom.

S pomočjo salezijancev je l. 1929 skupaj z dvema drugima dekletoma iz iste vasi odšla v Italijo, kjer so vse tri postale sestre hčere Marije Pomočnice. Po prvih zaobljubah l. 1933 se je še za nekaj let ustavila v Italiji (Nizza Monferrato), kjer se je še veliko koristnega naučila zlasti na področju asistencije in dela z mladimi. L. 1938 se je vrnila v domovino in delovala v Dekliškem zavodu na Karlovški cesti v Ljubljani in v Deškem vzgajališču na Selu pri

Ljubljani. Od l. 1940 do 1949 je delovala v salezijanskih zavodih na Hrvaškem, in sicer najprej sedem let v Splitu, potem pa še dve leti na Reki. To so že bili razburkani vojni in povojni časi in kot ostale redovnice je morala tudi s. Ivana večkrat zamenjati delo in bivališče. Delala je tudi v otroških jaslih in kot gospodinjska pomočnica pri neki družini. Proti koncu petdesetih let se je spet lahko vrnila v redovno skupnost. Do leta 1975 je delovala kot kuharica ali kot odgovorna za šivalnico v salezijanskih zavodih na Reki in v Ljubljani na Rakovniku. Vedno se je rada spominjala teh časov, saj je z veseljem poprijela za delo in ga znala posvečevati s svojo nenehno molitvijo.

Sredi osemdesetih let je zbolela za rakom in po operaciji so ji zdravniki napovedali le še par mesecev življenja. »Zdravniki so me odpisali, a Bog me ni«, je kasneje v šali večkrat povedala. Imela je res neverjetno voljo do življenja.

Na njej so se dobesečno uresničile besede Janeza Krstnika: »On mora rasti, jaz pa se manjšati!« (Jn 3, 30). To pa se je lahko zgodilo, ker je bila vedno iskrena, premočrtna, pobožna, vedno bolj v navezi z Gospodom. Kolikokrat se je v kapeli na glas in po domače pogovarjala z njim! Zadnja tri leta je ostala priklenjena na posteljo in tako nadaljevala svoje darovanje, ki ga je prej tolikokrat izražala v molitvi: »Nebeški Oče, darujem ti vse molitve, delo, trpljenje za svetega očeta, za Cerkev, škofo, duhovnike in redovnike, za vse laične službe, za nove duhovniške in redovniške poklice.« s.M.Ž.

IGNAC GERIČ

oče sestre HMP

Pokojni oče Ignac se je rodil 27. 8. 1920 kot najmlajši od osmih otrok očetu Francu in materi Barbari, roj. Strmec. Preživljal je težko otroštvo in mladost, ki jo je zaznamovala vojna. Z ženo Ano si je ustvaril dom in družino, v kateri se je rodilo šest otrok. Z odraščanjem otrok je dobil službo, da je lahko dograjeval dom, hkrati pa se je vključeval v utrip in dogajanje v vasi. Mnogo let je deloval kot *mali rihlar* in kurir, nekaj časa pa je tudi prepeval v pevskem zboru na Melincih, predvsem pa je bil goreč privrženec in član gradbenega odbora za izgradnjo domačega svetišča. Za krajše obdobje je okusil kruh tujine, vendar so ga tedanje razmere in ljubezen do domače zemlje vrnila nazaj med najdražje. Svojo hvaležnost in mnoga dobra dela je namenil salezijanski druž-

bi in družbi hčera Marije Pomočnice, katere članica je tudi ena od njegovih hčera. Dolga leta je bil voditelj živega rožnega venca in vsestranski pomočnik-ključar.

Miroslav Lebar

ŠTEFAN KRAMPAČ

oče duhovnika salezijanca

Življenjska pot pokojnega očeta Štefana se je pričela 26. 10. 1940. Vseposod je visela grožnja vojne, ko se je materi Mariji in očetu Štefanu rodil eden izmed treh otrok, v domači hiši, v Trnju. Leta trpljenja in vojnih grozot so minila, ko se je, tedaj že mladenič, odpravil iskat svojo srečo v daljno Avstralijo. Z njim je bila tudi njegova bodoča žena, s katero sta se v Avstraliji tudi poročila. Tam sta se jima rodila tudi prva dva izmed štirih otrok. Po sedmih letih tujine se mlada družina vrne v domovino in se naseli na ženini domačiji. Doma se rodita mlajša izmed otrok. Štefan si je poiskal delo na kratkem Vodno-gospodarskem podjetju, kjer je delal vse do svoje upokojitve. Družina, služba in majhna kmetija so bile stalnice v življenju očeta Štefana. V redkih prostih trenutkih si je pokojni oče vzel čas za branje. Tudi molitev je bila ena izmed dejavnosti, ki jo je pokojni oče redno in vestno opravljal. Bil je član Rože živega rožnega venca. Da je bila ljubezen do bližnjega življenjsko vodilo pokojnega očeta Štefana, lahko vidimo po njegovih otrocih, ki sta jih z ženo vzgojila v pokončne, marljive in ljubeče osebnosti. Zadnja leta je pokojnega očeta Štefana spremljala bolezen, kateri pa se ni vdal. Križ svojega življenja je nosil zvesto do konca, kot da bi se zavedal, da je zanj ravno pravi. B. V.

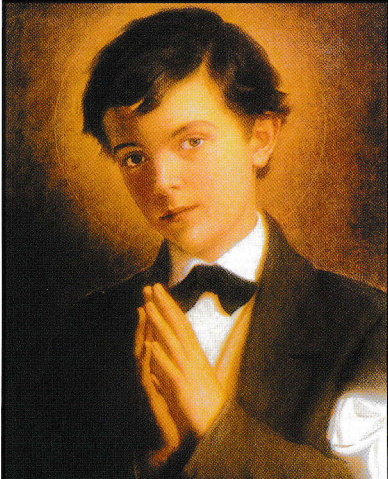
Geslo tokratne križanke pošljite do 20. oktobra 2005

na uredništvo Salezijanskega vestnika. Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo - bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci;

2. nagrada: knjiga V. Schaubera, Svetniki / varuhi, zavetniki, vzori (založba Salve);

3.-5. nagrada: knjiga T. Bosco, Za vas živim (založba Salve).

				SEST. M. N.	POKRAJINA V TURČIJI	DVIGALO	MEHKO USNJE, IRHOVINA	ERIK GOLOB	RIMSKI HIŠNI BOG	MESTO V NIGERIJ	STARO IME ZA ŠRILANKO	RAZSTAVA KEM. TEHNIKE V NEMČIJI	
				ZABAVNA PRIREDITEV									
				KDOR PODTALNO DELUJE									
				POLJSKI PISATELJ				NEM. DRŽ. V NACIZMU					
				MLEČNI IZDELEK				PREB. OKOLICE					
								KRAVICA, ICIKA, TELIČKA	SAMO, ZGOLJ VOZ S PLOHOM				
SALEZIJANSKI VESTNIK	STARI GERMANI	SREDNJEŠ. INTERNAT LIT. ZGOD. DUŠAN											
KRILATI DEČEK, SPREMLJ. AMORJA						KRITIKA, PRESOJA JED IZ TESTENIN							
LOMITEV, LOMLJENJE				DVOJNI KOZOLEC GL. M. FR. DEP. DEUX-SEVRES						PRISTANIŠČE NA FINSKEM (ABO)	NEKD. NORV. SMUČAR VEGARD		
IRSKA (PESNIŠKO)				ITAL. RTV BIVOL. IZ CELEBESA				ETIOP. PLEM. NASLOV KRČEVIT JOK					
REKA NA MADAGASKARJU					RUSKA KISLA ZELJINATA JUHA				NADA, UPANJE REKA V FRANCIJI				
LETALO, AEROPLAN					ISLAMSKO OČIŠČENJE ENAKI ČRKI								
NEKROMANTIJA													
10. IN 3 ČRKA ABECEDE			TOVARNA AVTOMOBILOV MARIBOR			RIMSKI BOG JANUS (LAT.)							

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

Izžrebal jih je Franc ZAJTL, salezijanec, misijonar v Egiptu (Aleksandrija).

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci: KUZMA MARIJA, Šalinci 31, 9242 Križevci pri Ljutomeru.

2. nagrada: knjiga V. Schaubera, Svetniki – varuhi, zavetniki, vzori (založba Salve): KOS SIMON, Martinja vas, 8230 Mokronog.

3.-5. nagrada: knjiga T. Bosco, Za vas živim (založba Salve): BLAS ZVONIMIR, Florjanska 24, 8290 Sevnica; PEČNIK MARICA, Partizanska 44, 4220 Škofja Loka; PODBREGAR TEREZIJA, Kunaverjeva 15, 1000 Ljubljana.

Geslo v prejšnji nagradni križanki je bilo: Mama Marjeta

POČITNICE ZA DRUŽINE

V penzionu Mavrica*, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržaju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.**

V obnovljeni hiši so lepo opremljene sobe in igralnica.

V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite.

Bližnje panonske terme (Radenci, Banovci, Moravske toplice, Lendava in Ptuj) vam omogočajo, da poiščete veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.

Posebej ugodni so paketi pet- ali sedemdnevnega bivanja s polpenzionom in kopanjem v samo kilometer oddaljenih Termah Banovci.

INFORMACIJE IN REZERVACIJE:

Salezijanski zavod Veržej

Tel: 02 588 90 60

GSM: 051 370 377 ali 041 357 640

E-pošta: zjs.oe-mavrica@guest.arnes.si

http://marjanisce-verzej.cerkev.net

Obvestila

JESENSKI ROMARSKI SHOD

Rakovnik, 8. september, četrtek. Liturgični praznik.

Svete maše bodo ob 5.00, 7.00, 8.00, 9.15, 10.30 in 18.30.

11. september, nedelja. Jesenski romarski shod: žegnanjska nedelja za Rakovnik, zunanje slavlje ob prazniku Marijinega rojstva – malem šmarnu. Svete maše bodo ob 7.00, 8.00, 9.15, 10.30, 15.00 in 18.30. Glavna slovesnost bo popoldne ob 15.00 (novomašnika Jure Babnik in Klemen Balažič).

DUHOVNE VAJE ZA MLADE NAD 18 LET

23. – 27. september: KOPRIVNIK, Teden salezijanske mladinske duhovnosti

Prijave: Miran Sajovic

SREČANJE ZA MINISTRANTE

8. oktober (sobota): POHORJE. Srečanje ministrantov salezijanskih župnij.

Informacije in prijave: Boštjan Jamnik

ZBOR SALEZIJSKEGA MLADINSKEGA GIBANJA

4. – 5. november

Informacije in prijave: Marko Košnik in s. Marija Imperl

MISIJSKA VAS NA RAKOVNIKU

20. – 23. oktober (četrtek – nedelja): MISIJSKA VAS NA RAKOVNIKU

22. oktober (sobota): SIMPOZIJ OB 100-LETNICI rojstva misijonarja Andreja Majcna

23. oktober (nedelja), 15.00: OSREDNJA MISIJSKA PROSLAVA

Podrobnosti: www.donbosko.si/misijonskavas

OBLETNICA IN IZPOVED ZA OBLJUB

Rakovnik, 5. november 2005 (100-letnica, kar je prva HMP slovenskega porekla izpovedala redovne zaobljube);

ob 14.30 večne zaobljube s. Mateje Kranjc in s. Majde Merzel

sv. mašo vodi ljubljanski nadškof, msgr. Alojz Uran.

MEŠANI MLADINSKI PEVSKI ZBORI

Rakovnik, 27. november 2005

Informacije: Marko Košnik

SOCIALNA AKADEMIJA

V oktobru 2005 se začne nov cikel predavanj Socialne akademije.

Socialna akademija je enoletni študijski program za krepitev družbene odgovornosti in pridobivanje znanj, ki so potrebna za kompetentno delovanje v družbi.

Več: www.socialna-akademija.org ali 01/ 42.71.140 (Mladinski ceh)

INFO

s. Marija IMPERL | Partizanska 6, Bled | 04 57.41.075

Marko KOŠNIK | 051 337.556 | marko.kosnik@salve.si

Jure BABNIK | 01 42.71.342 | 041 856.452 | jure.babnik@salve.si

Boštjan JAMNIK | 02 33.11.320 | 031 486.554 | bostjan.jamnik@salve.si

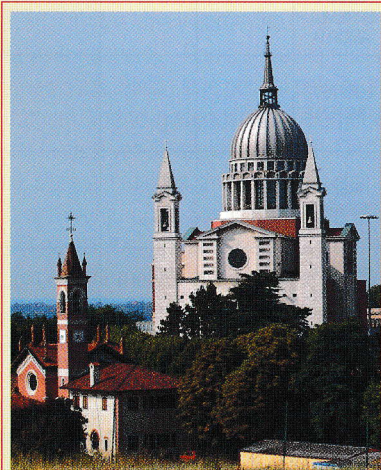
Miran SAJOVIC | 01 42.71.342 | 041 855-351 | miran.sajovic@guest.arnes.si

FESTIVAL RITEM DUHA

1. oktober, Velika dvorana SNG Maribor

Informacije: *Boštjan Jamnik*

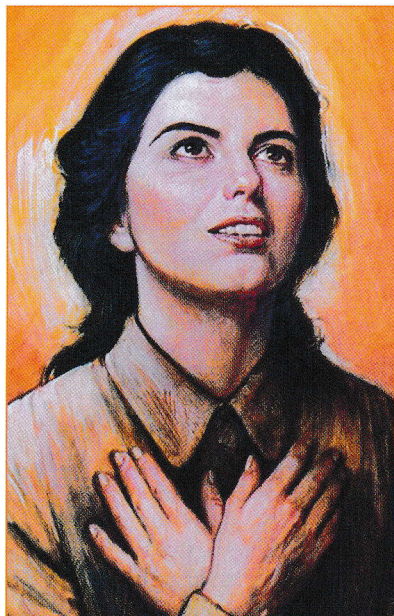
ROMANJE BRALCEV SALEZIJSKEGA VESTNIKA V KRAJE SV. JANEZA BOSKA

Za prvomajske praznike leta 2006 bomo organizirali **romanje v kraje, kjer je živel in deloval sv. Janez Bosko** – Torino z okolico. Prijave bomo začeli zbirati v prihodnjem letu. Za don Boskov praznik 2006 bomo izmed pravih rešitev križank od 1. do 6. št. letošnjega SV izžrebali **deset nagrajencev**, ki bodo prejeli različne popuste (od 25–100 %) za to romanje.

DON BOSKO
Slovenija

spletni portal: www.donbosko.si

bl. ALEKSANDRINA M. DA COSTA

AVTOR: UMBERTO M. PASQUALE

V noči s 24. na 25. april 1938 ji je Gospod dejal: »Hočem, da se svet posveti moji Brezmadežni Materi. Ob tem želim, da ves svet pozna razlog posvetitve: da bi se izvrševala pokora in molitev. Zaradi tega dopustim, da toliko trpiš. In še mnogo boš morala trpeti, dokler on (papež) ne posveti sveta.« Ob tem dogodku je Aleksandrina spregovorila o zamaknjenju: »Videla sem strašno razdejanje: hiše so se podirale in so se zdele kot potopljene v morje dima. Gospod mi je dejal: - To, kar vidiš, je kazen, ki je pripravljena za svet. - In če bo svet posvečen nebeški Materi, ga ti, Jezus, ne boš kaznoval? - je vprašala Sandrina.

ŽRTEV ZA SPREOBRNENJE SVETA

Gospod je odgovoril: - Samo po njej bo lahko rešen in samo, če bo svet delal pokoro in se spreobrnil. Ona je moja Kraljica; je Kraljica nebes in zemlje.«

Moje želje bodo uresničene

Aleksandrina je storila vse, da bi bil svet posvečen Mariji. Toda Rim se je, po preiskavah bolnice iz Balasarja, zaprl v vztrajen molk; 10. februarja 1939 je umrl papež Pij XI. Mednarodno politično obzorje pa se je čedalje bolj temnilo.

Leta 1939 ji je Jezus ponovil: »Srce moje blažene Matere je močno ranjeno zaradi kletev, ki jih ljudje izgovarjajo proti njej. Vse, kar rani njeno srce, rani tudi mojega, ker sta najini srca združeni. In zato ji bo posvetitev sveta dala mnogo slave in časti.«

2. marca 1939 je bil na Petrov prestol izvoljen Pij XII. Med zamaknjenjem 20. marca jo je Jezus zopet prosil, naj vztraja pri svetem očetu, naj izpolni njegovo željo; potem je razodel Aleksandrini: »Ta papež bo opravil posvetitev.«

Tvoja žrtev sem

Ko so bile napovedi skorajšnjih katastrof naglo bližajoče se vojne čedalje bolj vztrajne, se je Aleksandrina Bogu ponudila v žrtev za mir na svetu.

Toda njena žrtev je bila premalo. Jezus ji je tedaj večkrat potožil, da na zemlji ni našel še več žrtvenih duš, ki bi zadoščevale za grehe sveta.

20. januarja 1939 (le nekaj mesecev pred začetkom druge svetovne vojne) ji je Jezus razodel, da svet visi na drobce in in krhki nitki. Tehnica je bila na tem, da prekipi. Leto prej ji je bil dejal: »Lilija moja, prepojena z angelsko vonjavo, tvoja velikodušnost zadržuje pravičnost, ki bo skoraj zadel grešnike, v pričakovanju njihovega spreobrnjenja.«

Pomenljiv pogovor z Jezusom je imela 11. septembra. Prosil ga je: »Moj Jezus, hočem pretrpeti vse, vse; tvoja žrtev sem. Toda ne kaznovati sveta. Rada bi bila tvoj strelvod, napeljan na vsakem kraju, kjer bivaš; naj se name stresejo vse ostudnosti grešnikov.«

Tedaj ji je Gospod pokazal razdejanje vojne. Sandrina je bila pripravljena trpeti karkoli, da bi le rešila svet. Jezus ji je svetoval, naj se pripravi na še večje trpljenje: »Moja draga junakinja: tvojo ponudbo in tvoje besede sem sprejel dobesedno. Postala si žrtev; potrebujem tvoje trpljenje, da me grešniki ne bi mogli več žaliti. Prek tvojega trpljenja se bodo prišli umiti k čistemu izviru, h kristalno čistemu Jezusovemu vodnjaku.«

SE NADALJUJE

SKALA – MLADINSKA ULIČNA VZGOJA

Greimo tja, kjer so mladostniki – tisti, ki v svojem prostem času ne vedo, kam. Zato so na ulici. Z njimi se učimo, igramo, pogovarjamo, ustvarjamo, pohajkujemo ..., skratka, vzgajamo s tem, kar smo in kar zmoremo biti. Ob tem tudi sami odraščamo s pomočjo skupine ANIMATORJEV SKALE.

Veseli bomo vsakega, ki bi rad pridobil izkušnjo dela z mladimi v enem od programov mladinske ulične vzgoje: Bus veselja, Ulica, Mladinski center 12ka, osebno spremljanje, učna pomoč, počitniški programi, športni turnirji ... Prisrčno dobrodošli!